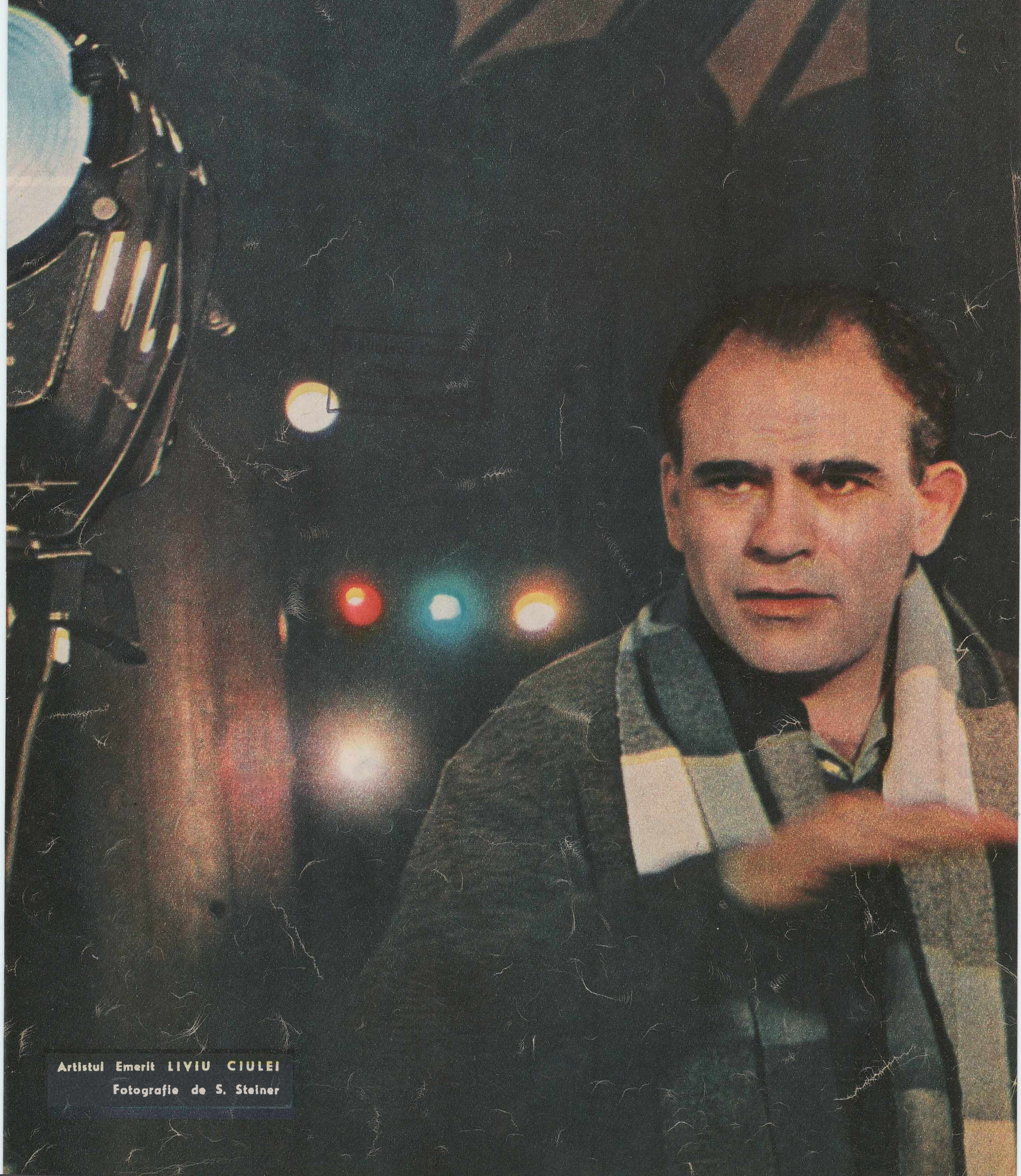

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Anul XII nr. 14 (410) — 6 aprilie 1963

Flacăra

14

Artistul Emerit LIVIU CIULEI

Fotografie de S. Steiner

REDACTIA: BUCUREȘTI, PIAȚA SCÎNTEII
Căsuța poștală: 3507, Of. 33
Tel. 17.60.10, int. 1744

ABONAMENTE la toate oficiile poștale din țară și la factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituuții. PREȚUL ABONAMENTELOR: 3 luni: 26 lei; 6 luni: 52 lei; un an: 104 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!
Anul XII nr. 14 (410) — 6 aprilie 1963

Flacăra

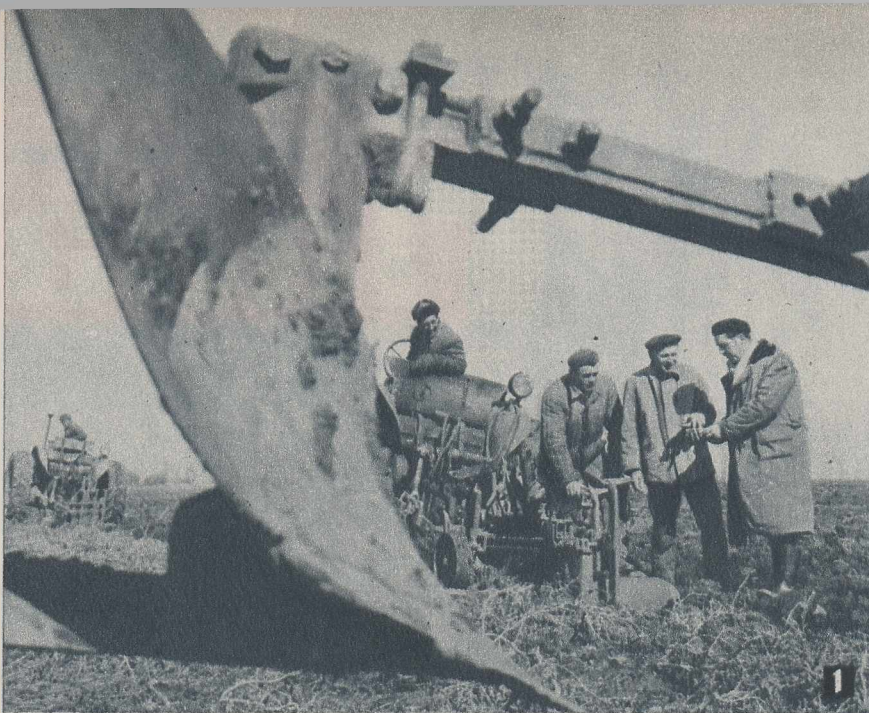

8

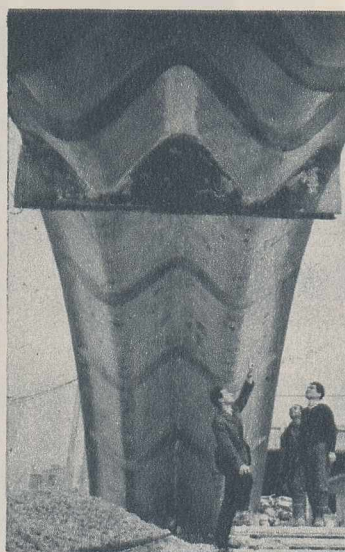
Fotocronica Flacării

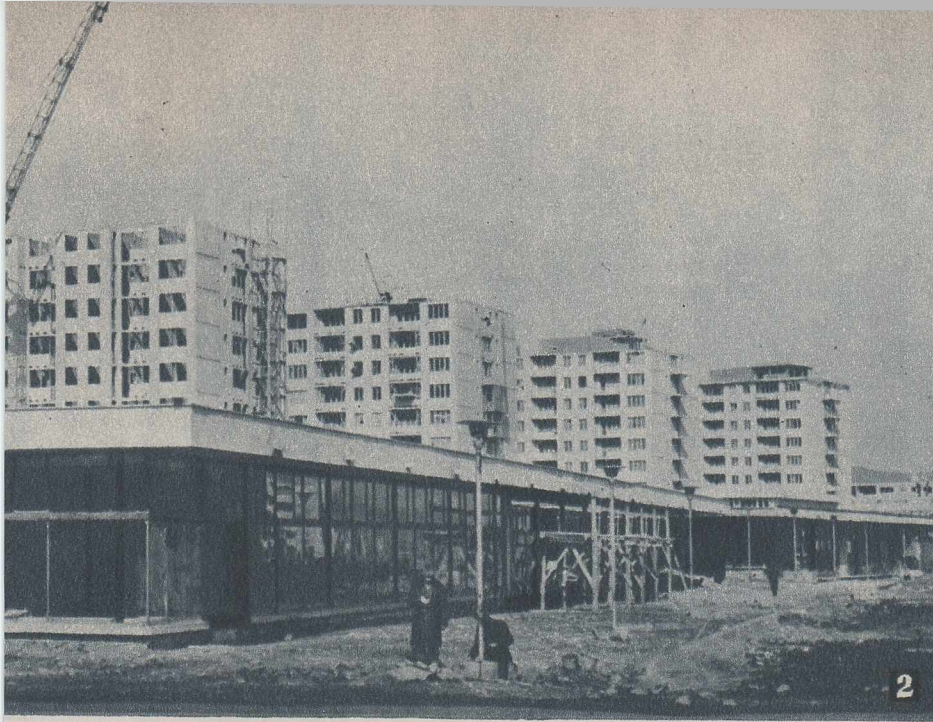
4

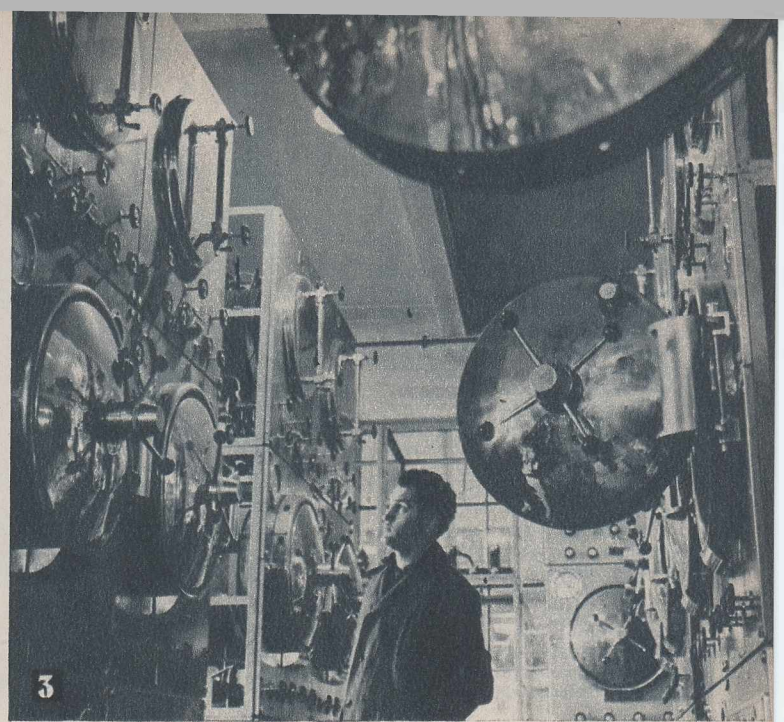
1

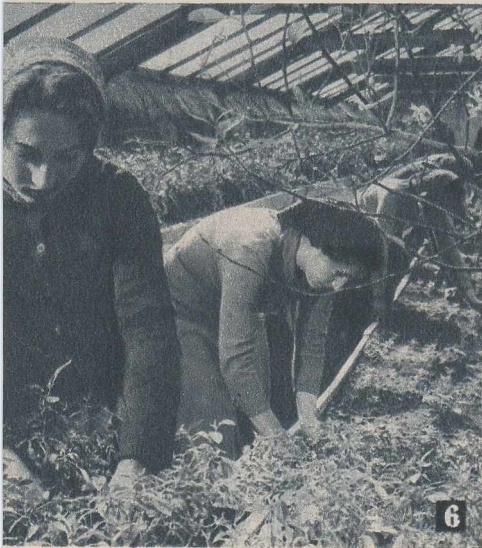

2

3

6

1 La G.A.C. „Ilie Pintilie” din comuna Pecfu Nou, Regiunea Banat, a început însămânțarea cartofilor iarovițați.

2 La Onesti, în curând vor fi date în folosință noi blocuri cu câte 9 etaje și largi spații comerciale.

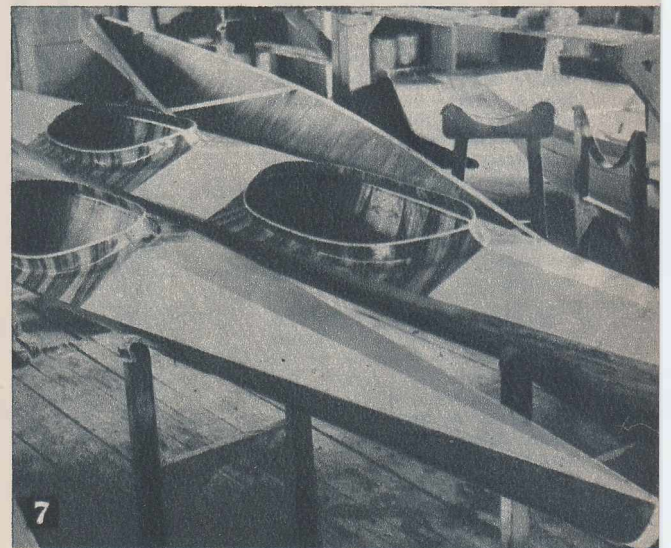
3 Instalația de sterilizare pentru instrumente medicale de la întreprinderea „Industria tehnico-medicală” din București. Aci se produc instrumente de înaltă tehnicitate.

4 Acțiunea de extindere a pășunilor se desfășoară cu succes în multe regiuni ale țării. Colectiviștii din Ocna Sibiului, Regiunea Brașov, adaugă anul acesta încă 50 ha la pășunea gospodăriei, defrișând și curățind de mărăcini și arbuști terenuri pînă acum neproductive.

5 La Institutul de cercetări în construcții și economia construcțiilor se urmărește comportarea în timp a unei bolți de armociment.

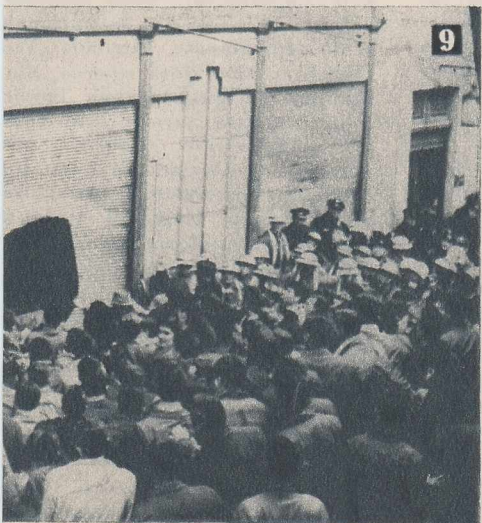
6 Ca și multe alte gospodării din jurul orașelor, și G.A.C. „Drumul belșugului” din comuna Bujoreni, Regiunea Argeș, și-a lărgit suprafața de teren afectată legumiculturii pentru a asigura aprovizionarea pieței din orașul Rîmnicu Vilcea. Colectiviștii au pregătit din vreme, în sere special amenajate, răsadurile pe care curînd le vor transplanta în grădini.

7 La complexul pentru industrializarea lemnului de la Reghin se produc, pe lângă altele, ambarcațiunile de toate tipurile. În 1964, la Olimpiada de la Tokio, sportivi noștri vor concura pe ambarcațiunile produse la Reghin.

7

Fotocronica Flacăării ♦ Fotocronica

9

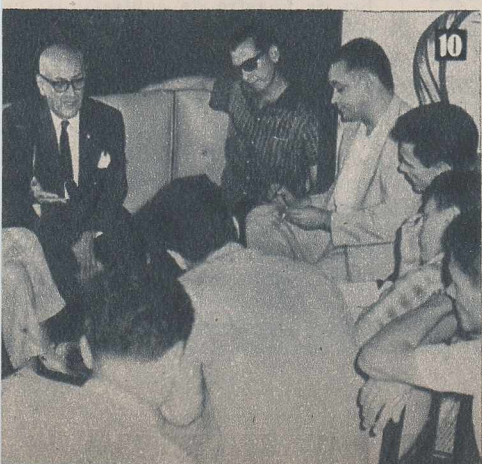
8 Deputați, primari și consilieri municipali manifestează pe străzile orașului Merlebach (Franța), pentru a-și exprima solidaritatea cu minerii greviști din bazinul Lorenei și din restul Franței.

9 Eliberarea provizorie din închisoare a fostului președinte Celal Bayar și încercările „Partidului dreptății” de a obține eliberarea politicianilor vechiului regim din Turcia au prilejuit puternice manifestații de protest ale studenților din Istanbul și Ankara. La Ankara (în fotografie) demonstrații au aruncat cu pietre în ferestrele sediului „Partidului dreptății” și apoi au pătruns în clădire.

10 La Rio de Janeiro (Brazilia) a avut loc o conferință de presă în cadrul căreia patrioții venezuelieni au vorbit despre lupta poporului din Venezuela împotriva regimului dictatorial al lui Betancourt. În fotografie: vorbește senatorul venezuelean Delgado Losano, lider al Mișcării revoluționare de stînga. Alături de el se află Romulo Nino (cu ochelari de culoare închisă), unul din patrioții care au capturat nava „Anzoategui”.

11 Aspect din expoziția „Arhitectura românească”, deschisă recent la Bratislava (R.S. Cehoslovacă).

12 „Parlamentul a fost supus unui adevărat asediu”, serie ziarul britanic „Daily Mail” în legătură cu marea demonstrație de la Londra, organizată în semn de protest împotriva somajului crescînd din Anglia. În fotografie: polițiștii fac zid în fața uneia din intrările în Camera Comunelor.

10

11

12

PROGRAMUL DE TELEVIZIUNE

DUMINICĂ 7 APRILIE 8.50: Gimnastică 9.00: Emisiunea pentru copii și tineretul școlar — Telegazeta; „Pioneza” — scenetă satirică de C. Teodori; Program artistic prezentat de Casa pionierilor din Comănești; Poșta copiilor 10.30: Rețeta gospodinei 11.00: Emisiunea pentru sate 19.00: Jurnalul televiziunii 19.15: Cântă Maria Butaciu-Dragu, Maria Ciobanu, Ion Bogza, Tudor Heica și o formație instrumentală condusă de Tudor Pană 19.45: Filmul artistic „Marile speranțe” — o producție a studiourilor engleze după romanul cu același nume de Charles Dickens 21.50: Cântă sextetul instrumental condus de Horia Popcea. Soliști: Margareta Pslaru și Florin Dorian. În încheiere: Buletin de știri.

LUNI 8 APRILIE 19.00: Jurnalul televiziunii 19.15: Pentru tineretul școlar — „Legende magnetismului și ale electricității” (IV) 19.45: „De la platu la ecran” — un film despre filme 21.00: „Ecouri de madrigal” — mic concert cu Emilia Petrescu-Cironeanu, Tamara Rusu, Igor Turjanski — vioară, Alexandru Șumski — clavecin, Alexandru Slavek — violoncel; coregrafia — Gelu Matei 21.40: Telesport. În încheiere: Buletin de știri.

MARȚI 9 APRILIE 18.30: Universitatea tehnică la televiziune — „Construcții moderne de utilaj petrolier de foraj” (II) 19.00: Transmisiune de la Sofia — „Turandot” de Puccini. Interpretăză colectivul Operei populare din Sofia. În pauze: Jurnalul televiziunii; Emisiune de știință — „De la neuron la calculatorul electronic” de Edmond Nicolau; Jurnal de știință și tehnică. În încheiere: Buletin de știri.

MIERCURI 10 APRILIE 17.00: Emisiunea pentru cluburile din întreprinderi. Din cuprins: Telegazeta săptămânii; Acțiunea de refacere a pădurilor — sarcină importantă a tineretului patriei; Contribuția maistrului în procesul de producție; Cărți tehnice; Moment literar — La Fontaine; Artiști amatori în studio 19.00: Emisiunea pentru sate. În încheiere: Sfaturi pentru telespectatori; Buletin de știri.

JOI 11 APRILIE 18.30: Universitatea tehnică la televiziune — „Procedee moderne de fabricare a produselor fito-farmaceutice” 19.00: Jurnalul televiziunii 19.15: Pentru școlari — „Cu căpitanul Val-Virtej pe Marea Neagră” 19.40: Emisiune de teatru — „Nuntă la castel” de Sütő Andras. Interpretăză colectivul secției de teatru a Ansamblului „Ciocirlia”; în pauză — filmul documentar „Arena tineretii”. În încheiere: Buletin de știri.

SÂMBĂȚĂ 13 APRILIE 19.00: Jurnalul televiziunii 19.15: Pentru tineretul școlar — „Despre dansul de caracter” de E. Magyar Gondo — emisiune realizată cu concursul Școlii de coregrafie din București 19.55: În fața hărții 20.10: Filmul artistic „Patru inimi” („Mosfilm”) 21.45: Muzică ușoară pe film. În încheiere: Buletin de știri.

În pagina 21-23:
programul de radio

O vitrină bogată, primăvărată: cea a magazinului universal „București”. Și totuși, selecția nu a fost dusă până la capăt: s-au mai strecurat și unele lucruri — cum ar fi pardesiul și poșeta manechinului din stînga — care se remarcă printr-o linie învechită, inestetică.

Primă

Capricioasă și nepunctuală, primăvara acestui an s-a lăsat îndelung așteptată, cedînd asprei sale predecesoare o parte din zilele ce i se cuveneau. Și totuși, a existat un anumit loc unde, la data fixată, s-a instalat cu drepturi depline: vitrinele. E drept că florile îi erau din mătase apretată iar rîndurile din placaj, dar chemarea primăverii nu era mai puțin irezistibilă. Mai ales că și-o exercita prin tot felul de obiecte vestimentare, în care culorile pastelate mîngiau privirea. Cine poate rămîne indiferent la o asemenea îmbiere? Întreprinderile industriei noastre ușoare și-au trimis aici, în vitrine, argumentele concrete ale luptei lor pentru calitatea produselor. Și, implicit, pentru estetica acestora, pentru diversitatea lor. Vitrinele făgăduiesc și cheamă. Carnetul gazetarului e pregătit să semneze dacă promisiunea acestora este ținută pînă la capăt...

★

Cîți oameni urcă și coboară zilnic scările magazinului universal „Victoria”, cîți așteaptă — mai mult sau mai puțin răbdători — în fața lifturilor, cîți pun la încercare mult doritul calm și bunăvoința vînzătoarelor? Doar memoria vizuală a celulelor fotoelectrice ne-ar putea-o spune, deși ea nu a fost solicitată în cazul de

față. Pe toți aceștia îi atrag vitrinele magazinului. Dacă manechinile nu ar fi atît de convenționale și de nepieptănate, vitrinele „Victoriei” ar place fără rezerve. Sîm aranjate cu gust. Expun lucruri noi, frumoase, armonizate coloristic. Adevărate expoziții permanente, în permanență reînnoite vitrinele colaborează la înfrumusețarea străzii, anunțînd totodată trecătorilor cu elocvența unui afișiată ce aflați înăuntru, în magazin poftiți de noi! Și într-adevăr, rafurile oferă, „viu și natural”, tot ce îți se promite afară. În primu rînd pardesiuri. Prolunga toamnă: anului trecut, ca și răcoroasa primăvară '63, au readus în actualitate pardesiul, pe care brusca trecere la zilele călduroase — frecventă în ultimii ani — îl făcuse aproape inutil. Prevăzătoare, fabricile noastre de confecții (și mi refer îndeosebi la cele ce aprovizionează magazinul „Victoria” — F.C.T. „București” și „Arta Modei”) au venit în primăvară cu pardesiuri destul de multe, de frumoase și de convenabile. O notă bună în primul rînd pentru alegerea stofelor contexturi noi, care se poartă mul acum — carouri, dungi discrete flaușuri — culori frumos combinate (coniac cu negru, bleumarin cu violet, maro cu gri-argintiu). Place și croiala pardesiurilor (deși fi fost loc de mai multă cutez...

...ira în cinci vitrine

și promptitudine în aplicarea liniei (moderne): gulerile sînt mai mici, ȳneca uşor rotunjită, linia evată sau tubulară. Dar constatăm n lucru ciudat: hainele mai scumpe (din tergal, de pildă) au modele în cele mai conservatoare și totdată mai pretențioase. Explicația i se dă pe un ton categoric: gusurile sînt diferite și evoluează greu. Nu poți risca, la un produs scump, n model nou, încă incert vandabil. Sîntem de acord: cu atît mai mult e impune ca un astfel de mantou ă fie gîndit deci nu în funcție de variațiile de sezon ale modei, ci le acea lege a simplității sobre pe are o cere o haină clasică. Or, um se explică atunci și cum merg mpreună la un pardesiu cu linie lreaptă o mîneacă chimono (care se i demodează repede și nu avantează orice siluetă) și un guleaș rotund, școlăresc aproape?

În general însă, pardesiurile acestui an au plăcut, și în primele săptămîni ale lui martie aproape 20 de femei plecau zilnic îmbrăate în pardesiuri noi pe uşile magazinului „Victoria”. Taioarele, însă, nu au fost la nivelul hainelor și, irește, al așteptării publicului. Nici ca stofe, nici ca croială, nici a execuție. Cumpărătoarele veneau, ntrebau de taioare, probau cîteva i își cumpărau... un pardesiu. ar taioarele rămîneau mai departe e suporturi, așteptîndu-și cu ne-

răbdare suratele mai tinere, pentru ca peste specia lor vestimentară să nu mai alunece, indiferente sau nemulțumite, privirile prezumtivelor lor posesoare.

★

Pot părea nimicuri, dar nu e așa. Subestimate doar de către nedreapta lor denumire, accesoriile își dovedesc cotidian — și prin funcționalitatea, și prin estetica lor — importanța pe care o au în alcătuirea unei ținute vestimentare. Creatorii de modele susțin că accesoriile fac eleganța, noi să adăugăm cît de necesar este un pantof comod (și frumos!) pentru o femeie cu îndatoriri profesionale, cît de utilă este o poșetă încăpătoare (și frumoasă), cît de binevenită este pălăria în zilele cu vînt și soare ale primăverii și cît de mult contribuie ea (dacă e frumoasă!) la completarea unei ținute îngrijite. Frumosul a devenit astăzi, pentru noi toți, o prezență familiară, el nu poate lipsi tocmai din obiectele cele mai uzuale și necesare vieții noastre zilnice. Întreprinderile industriei noastre ușoare au făcut din frumosul vestimentar una din preocupările lor centrale și iată că magazinele de pe bulevardele bucureștene îmbie trecătorii — unul cu poșetele sale, altul cu pălării, multe altele cu pantofi.

Sanda FAUR

Doriți un pantof frumos? Iată unul din numeroasele modele de bun gust pe care le oferă fabricile noastre de încălțăminte.

Zilnic, etajele magazinului universal „Victoria” formează obiectul vizitelor a sute și sute de cumpărători.

La care din pălăriile acestea să te hotărăști? Nu este lucru ușor, când ai de ales din atâtea neinspirate pălării-castron...

Magazinele de accesorii sînt specializate pe diverse produse. Perfect: aflî într-un magazin cam tot ce oferă fabricile respective într-un anumit domeniu. Preocupate însă de a realiza lucruri cît mai variate și de calitate, fabricile de resort — deși aparțin de cele mai multe ori aceluiași departament — au omis un lucru esențial: a se pune întotdeauna de acord, a concepe împreună obiectele vestimentare destinate a fi purtate împreună. Intenția de a asorta coloritul poșetei cu cel al pantofilor sau de a-ți găsi mînuși în nuanța pălăriei se dovedește deocamdată destul de greu realizabilă. Și e păcat, pentru că în magazine se găsesc produse atrăgătoare. Iată, de pildă, poșetele. Pînă acum doi ani, mai constituiau încă o problemă; în sezonul acesta fabricile ne-au trimis o gamă bogată în modele și nuanțe variate, la prețuri accesibile. Fabrica „Simion Bărnuțiu” din Sebeș, de pildă, oferă produse de un gust ales: avînd o linie modernă — sînt mari, înalte, dreptunghiulare sau puțin rotunjite — poșetele din Sebeș sînt foarte îngrijit executate, au închițători rezistenți și folosesc diferitele materiale plastice în funcție de modelul respectiv.

Și bucureșteana „Flacăra roșie” a adus cîteva modele reușite, dar creatorii din această fabrică manifestă încă preferințe pentru o linie încărcată — capace asimetrice cu falduri și cute, bențite inutile, clipsuri metalice nepotrivite. Poate ar fi mai bine ca, în loc să caute „noul” în tot felul de zorzoane și ornamente de un gust indoielnic, sporînd astfel doar cantitativ și nu calitativ suma mode-

lor, creatorii de la „Flacăra roșie” să se oprească la un număr (firește, satisfăcător!) de poșete izbutite și să le repete în diferite materiale și culori. Pentru că de obicei poșetele frumoase dispar foarte repede, iar cele nereușite, demodate, se umplu de praf prin rafturile magazinelor.

★

Oprîți-vă în fața vitrinei oricărui magazin de încălțăminte și veți ajunge la aceeași concluzie cu noi: pantofii noștri sînt, în primul rînd, frumoși. Și eleganți. Și foarte variați ca modele. Și la prețuri diferite. Abia în ultimul rînd sînt însă comози. Forma aceasta ascuțită și cu tocul subțire cere, mai mult poate ca oricare alta, un calapod conceput științific și echilibrat construit. Ori, deocamdată, fabricile noastre nu au rezolvat în întregime această problemă. E adevărat că în ultima vreme atît „Arta Guban” cît și „Mondial” au introdus cîte două lățimi pentru fiecare număr și inițiativa aceasta e binevenită, fără a asigura pe deplin comoditatea pantofilor. Fabricile au început de asemeni să folosească minuscule flecuri dintr-un material plastic foarte rezistent: asta înseamnă că nu va mai trebui să vizităm bilunar cizmarul. Pantofi eleganți, deci, ne putem alege în liniște: avem de unde (mai ales dacă vom exclude complet pe cei împodobiți cu... fluturi, realizați după nefericita idee a cine știe cărui creator aflat în pană de gust!). Dar un pantof sport reușit — tocmai acest pantof de toată ziua, atît de necesar — vom găsi mai greu. De ce oare?

Multă vreme, pălăriile au fost privite cu neîncredere și rezervă. Parcă nu încadrau bine obrazul, parcă moda nu era avantajoasă (și, într-adevăr, ideea pălăriei-castron a fost total neinspirată), parcă era mai comodă băsmăluța. În iarnă, căciulile mițoase și, mai apoi, pălăriile din fetru-mohair au început să cîștige teren. Iar în primăvara aceasta, magazinele de pălării au început a fi tot mai frecventate. Dar asta nu înseamnă că vînzările au sporit în același ritm. Clientele intră în magazin, probează o pălărie, două, trei și pleacă deseori fără a cumpăra nimic. Au avut — trimise de Fabrica de pălării din Timișoara — aproape 30 de modele din care să aleagă. Și totuși, nu s-au putut hotărî. De ce oare? Explicația există: pălăriile mai au acea inestetică formă castron, sînt colorate agresiv în albastru, verde, violet, kaki sau în bătrînești nuanțe de gri, maro și negru, au panglici și năsturei neasortați cu tonul fetruului. Se poartă pălăria cu borul mic și ridicat; se poartă și borurile ample, se poartă pălării din materiale pepit sau imprimate. Fabrica timișoreană a aflat, se pare, acest lucru și, cu oarecare întîrziere, a trimis și modele mai noi, destul de reușite (cumpărătoarele așteaptă însă cu răbdare și altele). În schimb, cine vrea să-și facă o pălărie la un atelier specializat găsește, în aceleași magazine de pălării, cloșuri în culori minunate, delicat pastelate, o încîntare pentru ochi (și există cloșuri care nu costă decît 20 de lei!).

Să notăm acum o apariție cel puțin bizară pe străzile bucureștene: pălăriile din foi de burete (da, din acel material plastic expandat din care se fac bureții și covorașele de baie!). Unele femei tinere, cu gustul încă neformat, au fost probabil atrase de coloritul viu al materialului și au avut slăbiciunea de a-și pune pe cap aceste „pălării” cu festoane, fundulițe și năsturași. Nue vina lor, cîa acelor așa-zii creatori care-și permit, fără a avea o calificare și un discernămint artistic, să inventeze tot felul de accesorii vestimentare și po-doabe. Pălăriile acestea sînt pur și simplu o agresiune la adresa bunului gust. Un amănunt semnificativ: ele pot fi cumpărate la... piață.

★

Primăvara și-a adus încă multe alte semne prin vitrine, lăudabile mărturii ale eforturilor creatoare — și eficiente — desfășurate de industria noastră ușoară, de tehnicienii din comerț. Ba și-a trimis mesagerii — țesăturile înflorate și multicolore cu care fabricile noastre se pot pe drept mîndri — și către urmașa ei, vara. Peste cîteva săptămîni vom renunța și la pardesiuri, și la pălării, și la taioare. Cumpărătorii vor cere atunci industriei să le ofere sortimente noi și bogate pentru zilele fierbinți de vară... Cerere pe deplin justificată. Industria ușoară și unitățile comerciale trebuie să fie din timp pregătite a-i face față.

Sanda FAUR
Fotografii de
Aurel MIHAILOPOL

Intilnirea de pe frumoasa promenadă

— schiță —

Mă așezasem la soare, pe o bancă de pe aristocratica promenadă a orașului. În spatele meu se întindea minunata peluză de satin verde a marelui parc... Timpul era atît de frumos, iar acel du-te-șino al plimbăreților mondeni se profila cu atîta grație și se colora cu atîta seducție încît, după o jumătate de oră, îmi dădusese seama că țineam de-a-ndoaselea cartea pe care o citeam. O lăsaș pe genunchi și începui să privesc în extaz lumea...

Deodată zării o pereche, care-și făcea apariția la capătul marelui bulevard și se apropia de mine. Bărbatul, ca și femeia, erau amîndoi tare chipeși și mai ales eleganți, răspîndind în jurul lor o anumită distincție, merită să uimească oamenii simpli, deși trebuie s-o spun că și aceștia își au distincția lor.

Femeia purta un talor de cașmir cusut cu fir de aur, ai fi zis că ai în fața ta o miniatu- rură persană și o cochetă de la 1860, contopite într-o singură ființă reală. Ghetre albe strîngeau cu un fel de precauție picioarele ei delicate, dar scurte. O egretă, țîșnind violent dintr-o mică stea, îi împodobește pălăria. Se distingea într-adevăr din mulțimea aceea pestriță de aristocrați.

Bărbatul prezenta aceeași pasiune pentru ultima modă, merit pe care eu mărturisesc că nu-l aveam de loc. Eu? Eu eram perfect conștient de manșetele mele mototolite (în ajun, îmbrăcîndu-mă, mă așezasem fără să vreau pe ele) și de pantofii mei oboșiți, cu virful răzvrătit în sus. Eram conștient și de timiditatea

mea, pe care vechiul pardesiu de duminică o sporea și mai mult. Și totuși, privirile mele îndrăzniseră să se ridice spre acea făptură minunată de tandafirie și fragedă, pe care pudra de orez și buclele de aur o făceau comparabilă cu un tablou...

Cînd cei doi trecuseră de banca mea, mă ridicai fără vreau și acum urmăream în tăcere umbrele lor... Mă atrăgeau desigur siguranța și strălucirea lor. Simțeam parcă nevoia să-i observ de la distanță. În realitate cei doi... erau trei... Am uitat să vă spun că mina tinerei femei era purtată de o curelușă de culoare deschisă, la capătul căreia alerga un cîine. Acest pufoșor alb, cu coada ca o umbrelă, cu urechile din carton decupat, era atît de ciufulit, că abia-i puteai ghici trupul ascuns în manșonul de blană.

Deodată, plimbăreții mei se opriră.

— Ce oroare, domnule! — strigă doamna.

Și eu zărisem obiectul surprizei și scribel celor doi: mărturisesc că am tresărit de uimire. Un cerșetor diform, un fel de vrăjitor indian cu părul de smoală, ședea pe marginea trotuarului, cîntînd din acordeon. În fața lui zăcea o biată lădiță de lemn, pe care o maimuță jigărită, îmbrăcată în dansatoare, se mișca lamentabil. N-ai putea spune ce pată murdară făceau cei doi actori, umili și zdrențăroși, țîșniți parcă din canalele de scurgere sau din vreun infern pe frumoasa promenadă a orașului.

Cerșetorul avea o figură murdară, dezgustătoare. Maimuța, și ea era numai piele și oase, jerpelită și nefericită. Pe deasupra mai purta și o mizerabilă fustiță de lînă roșie, pătată peste tot, agățată cu un nasture alb de o bretea care trecea peste umărul ei uscat. Sarcina bietului animal era de a se ține pe picioare și a se balansa de la dreapta spre stînga... Mereu se retrăgea însă oboșită, se așeza plictisită, cramponîndu-se cu palmele ei cenușii și roșietice de marginile lădiței. Și pe fața ei de gutapercă se citeau acum toate durerile lumii.

Stăpînul ei dădea atunci o ușoară lovitură de picior în lădiță, animalul tresărea, se ridica și timp de citeva minute coada îi sălta fusta, asemenea spadei unui tenor de operetă...

Femeia din lumea bună începu să ridă cu hohote. Se amuza, se vede, de această intilnire neașteptată cu nefericitul cerșetor, pe care cei cu suflet nu voiau să-l atingă nici măcar prin intermediul unui obol. Căfelușul începu să latre disperat.

— Foarte bine, Bălălor! N-o lăsa!

Obişnuit să scrutez trăsăturile oamenilor, fie în tramvai, fie la birou (mai ales vara, cînd fac pe adjunctul la serviciul de informații), ajunsesem la oarecare îndemînare în deslușirea simțămîntelor altora. Și acum, urmărind chipul frumos al femeii, am ajuns la concluzia că nobila doamnă își făcea o adevărată plăcere din a-l ațîța și mai mult.

— Nu-i place nimic din ce e vulgar. Auzi-l Franck! Bravo, Bălălor! Nu-ți fie teamă de jerpelita asta de maimuță!

Bălălor se apropie tot mai mult de lădiță, țîșnind după el cureaua, întinsă acum ca o coardă de harpă, și se scutură înfierbîntat, cu zgomot de argint. Maimuța dădu atunci semne de neliniște; sări de pe lădiță pe trotuar, încercînd să culeagă un muc de țigară. Stăpînul murmură ceva și o aruncă îndată pe cutie. Cocotat acolo sus, micul animal se ghemui, ducîndu-și piciorul spre bot.

Doamna rise și mai tare, în timp ce imaculatul patrupele lătra cît îi ținea gura. Tînărul boier admira această scenă. Cîțiva gură-cască se apropiaseră. În cîrînd se formă un mic cerc.

Văzui atunci cum stăpîna lui Bălălor îl lăsa pe acesta să se apropie încetîtor de nefericită dansatoare, încercînd parcă un fel de plăcere orgolioasă la vederea acestui joc.

— Vezi cum înțelege — spuse ea tînărului. Apoi adăugă, rîzînd în hohote: Pe ea, pe ea, Bălălor!

Cîinele se năpusti deodată, se destinse ca un arc elastic

și irezistibil, prinzînd în gură marginea fustei de lînă roșie a maimuței și scuturînd-o stranic. Maimuța se uita acum cu ochi năprasnici, țîșnind asemenea unui șobolan prins în cursă. Speriată, căută apoi să-și rețină cu cele două labe dinainte rochia pe trup. Gestul păru celor de față o adevărată manifestare de pudoare feminină. Toată lumea izbucni în rîs. Botul bietului animal se strîmbă atunci într-un țipăt sălbatic. Un copil, incurajat de risete, aruncă o piatră care căzu cu zgomot lîngă lădița de lemn.

Și eu? Mărturisesc că încercam un fel de jenă, asistînd la această scenă. Timid cum eram, nu îndrăzneam însă să spun nimic. Eram sfios și sărăcăcios îmbrăcat. Aș putea spune, prea sărman pentru a ghîci cu glas tare în public.

Crac! Fusta de lînă se sfîșie cu zgomot. În aceeași clipă brațul maimuței căzu ca o grindină, cu ghearele amenințătoare, pe botșorul imaculat al călăului ei. Pe loc, acesta cedă. Cu ochiul zdrobit, cu pleoapa sfîșiată, se aruncă acum la picioarele stăpînei, urlînd a moarte.

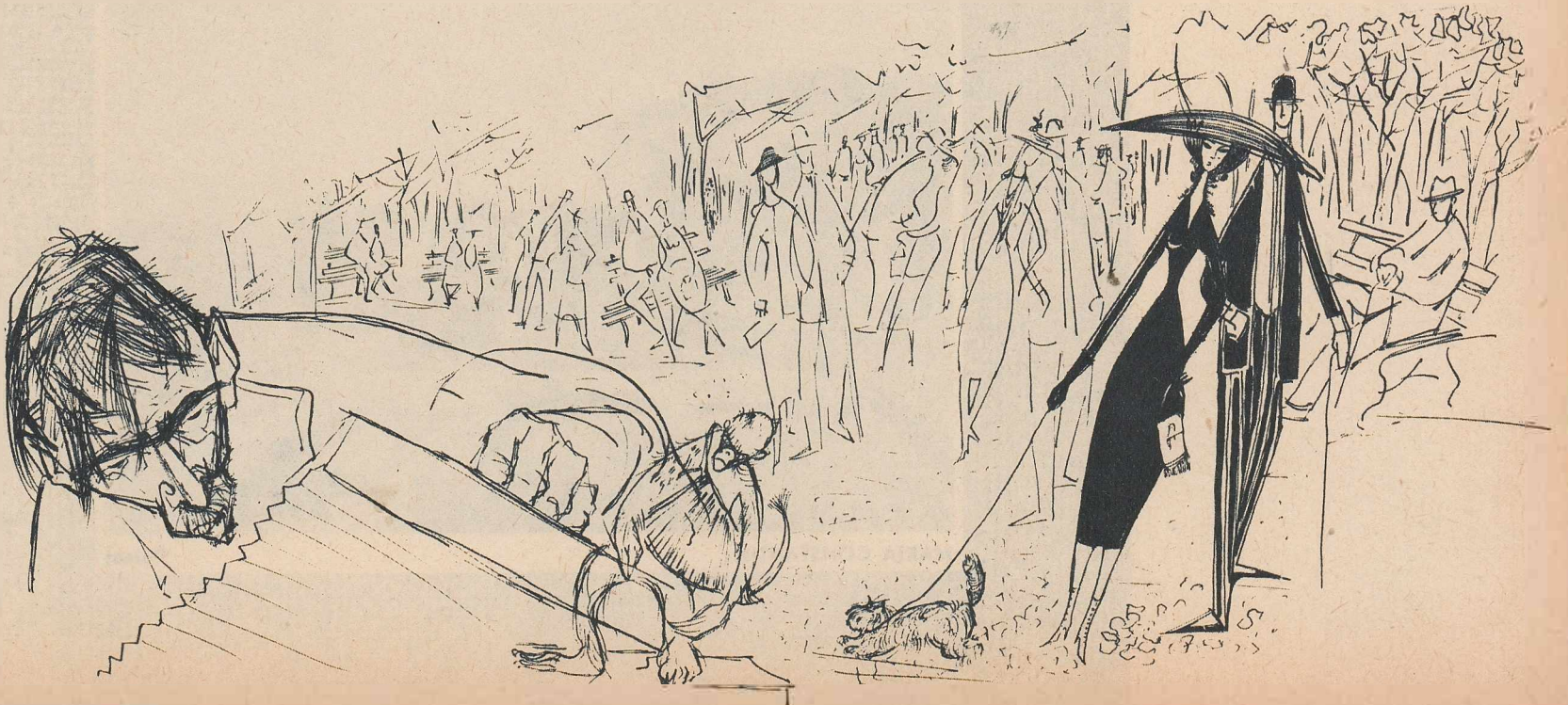
Tînărul domn se și năpustise însă cu bastonul său, care zdrobi cu un zgomot strident coapsele cenușii ale maimuței. Aceasta se invîrti pentru ultima oară pe micuța lădiță de lemn de unde își cîștiga hrana pînă cu un minut înainte și se prăbuși pe trotuar, în sînge. Mai avu citeva spasme, în timp ce rochia ei roșie, sfîșiată, se întindea alături de ea.

Totul se petrecuse, într-adevăr, cu iuteala fulgerului. Și în timp ce micutul animal zăcea acum doborît pe trotuar, cerșetorul își smulgea de disperare părul neplepțănat și plîngea amar, cu gura întredeschisă... Prin mulțimea înalță acum un sergent de poliție, drept spre ei, inflexibil ca însăși fatalitatea.

Eu însă îmi făcusem deja loc prin mulțimea sovăielnică și mă îndreptam spre tînărul boier. Eu făceam asta? Da, da, eu eram acela... Mă postai în fața lui și-i dădui cu toată puterea o palmă pe obraz. Tînărul domn se clătină, suspendat cu un picior în aer. O nouă lovitură îi trimise drept lîngă o copac... Și cum în fața mea nu mai era acum decît pălăria lui, expediai cu voioșie elegantul melon în mijlocul bulevardului...

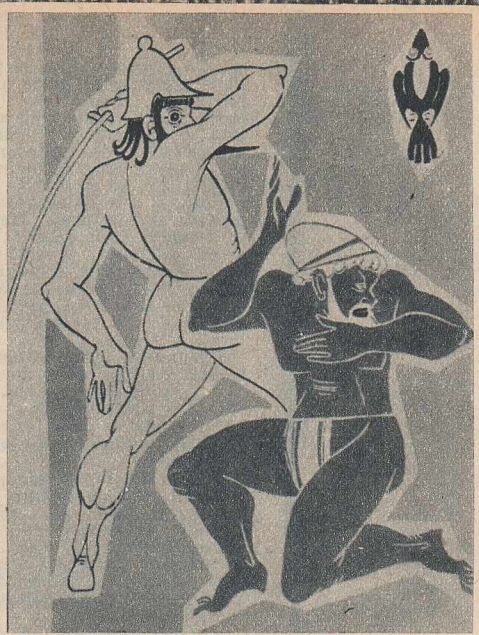
Plecai apoi cu pași mărunți, mîndru parcă de tăcerea și uimirea ce se făcuseră în jurul meu, eu, care uitasem pentru o clipă săbîciunea mea și amărîtul meu pardesiu de duminică, atît de uzat...

În romînește de G. CUIBUS
Ilustrație de Tia PELTZ

PRIN EXPOZIȚII BUCUREȘ- TENE

EUGEN TARU:
Ilustrație la „Viața și pildele lui Esop”

EUGEN TARU:
Ilustrație la „Gargantua” de Rabelais

Reproducem în paginile de față o serie de lucrări din expozițiile pe care câțiva dintre artiștii noștri plastici le-au deschis în Capitală în ultima vreme.

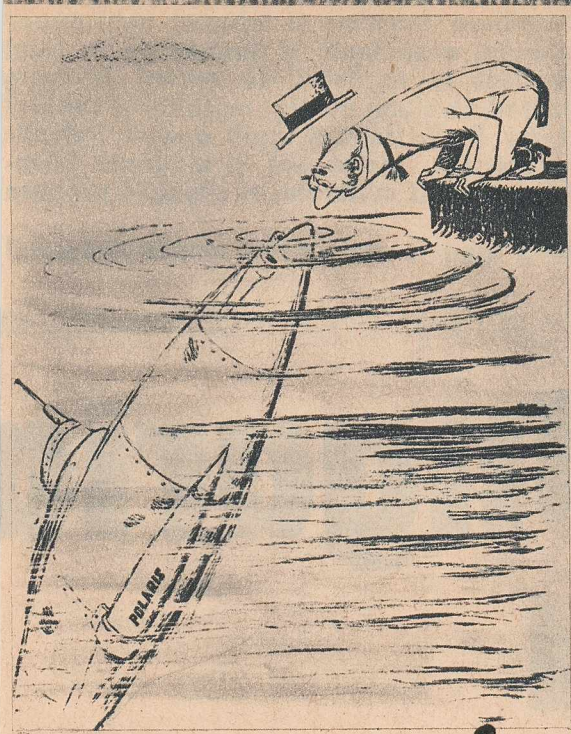
TIA PELTZ:

MARIA CONSTANTIN:

Paisaj

EUGEN TARU:

Narcis 1963

VASILE MELICA:

Paisaj industrial Ploiești

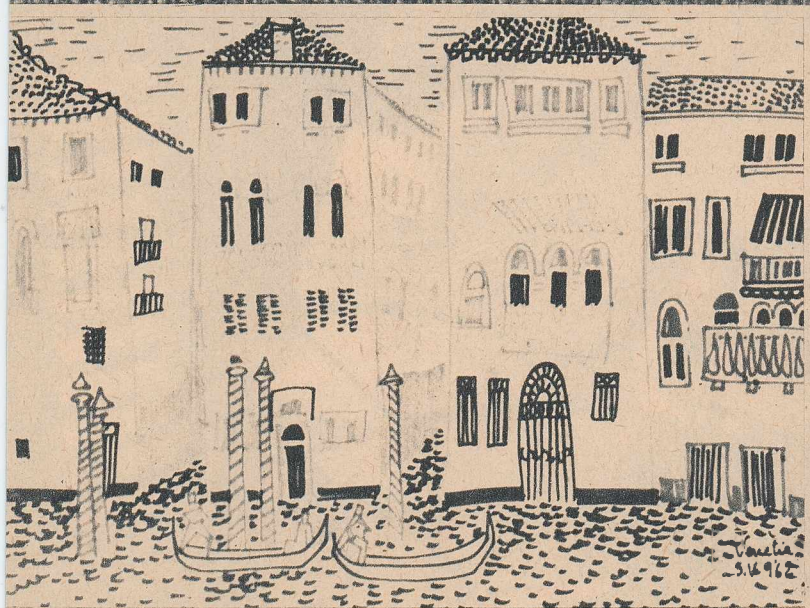
Surorile

RENATA DUNCAN: Portret de studentă

MIHAIL GION: Din ansamblul de dansuri

SIMONA VASILIU-CHINTILĂ:

Veneția

MIHAIL GION:

Comunicări

18 ani s-au scurs din acea zi de răscruce în viața Ungariei — 4 aprilie 1945. Aproape două decenii, în care oamenii muncii din țara vecină și prietenă au arătat ce puternică forță creatoare constituie hărnicia și talentul unui popor în condițiile socialismului. Și această energie, organizată și dirijată de Partidul Muncitoresc Socialist Ungar, s-a concretizat în realizări de seamă în toate domeniile construcției socialiste, în ridicarea nivelului de trai material și cultural al poporului. Constructorii socialismului din R. P. Ungară luptă pentru îndeplinirea sarcinilor celui de-al doilea plan cincinal, înaltă noi și moderne întreprinderi industriale, cartiere de locuințe și edificii culturale, realizează produse mai numeroase și mai bune.

În paginile de față prezentăm câteva aspecte din viața și munca poporului ungar.

Imagini din Ungaria prietenă

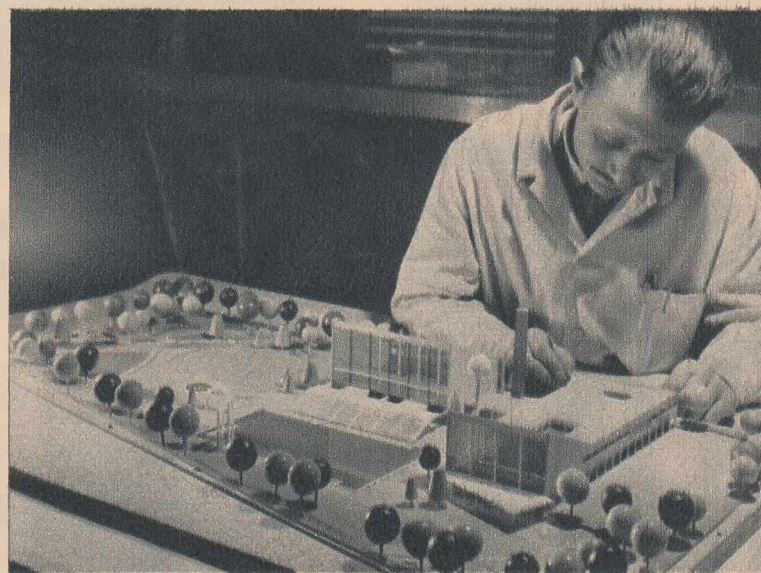
În Székesfehérvár, străvechea capitală a regatului ungar de acum un mileniu, a luat ființă o fabrică de aparate de radio și televiziune. Mii de tineri tehnicieni și-au însușit repede deprinderea construirii unor aparate complicate...

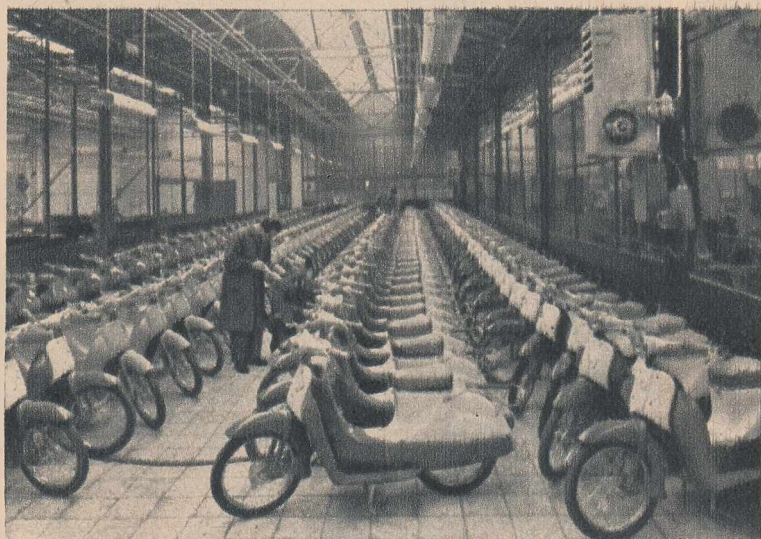

La realizarea prevederilor planului de perspectivă al R. P. Ungar
să aduce contribuția și agricultura socialistă. În fotografie: o imagine
din secția legumicolă a cooperativelor agricole „Lenin” din Sarkad,
județul Békés — una din cele mai vechi din țară.

De la blocuri de locuințe muncitorești și până la mari edificii pu-
blice — în R.P. Ungară s-a construit mult în anii puterii populare.
În machetă: un nou stabiliment balnear destinat oamenilor muncii.

Scuterele „Panni” — rodul strădanțiilor muncitorilor de la „Csepel”.

Renumitul compozitor maghiar, astogenarul Kodály Zoltan, în mij-
locul pionierilor.

Cele patru dosare și cele o mie de necazuri ale doctorului Herterich

Doctorul Elmar Hert-
erich, tânăr medic neu-
rolog din Würzburg, a
hotărât să părăsească
Republica Federală Ger-
mană și să caute pe alte
meleaguri liniștea pe care a
pierdut-o de când a izbucnit
ceea ce presa numește „cazul
Herterich”. La originea „cazu-
lui Herterich” stau patru
dosare — unul cenușiu, unul
galben, unul verde, unul
albastru — așezate la rând
în biblioteca din camera de
lucru a doctorului. Și să nu
vă închipuiți că aceste dosare
reprezintă cumva vreo infrac-
țiune a lui Herterich la prin-
cipiile morale ale practicii
medicale sau că au măcar
vreo legătură cu activitatea
lui profesională. E vorba de
cu totul altceva...

Acum oțitva vreme docto-
rul Herterich a hotărât să-și
construiască o casă. De aici
s-au tras toate. Pentru con-
struirea unei case e nevoie mai
întâi de un teren. Herterich
a pornit să achiziționeze
terenul. Astfel a intrat în
contact cu Fundația „Prințul
Ruprecht de Bavaria”, in-
stituție având drept scop re-
construcția și dezvoltarea ora-
șului Würzburg. Demersurile
medicale au fost îndeplinite
fără bunăvoință de reprezen-
tanții Fundației, inclusiv
procurorul Wolpert, doctor
în științe juridice și persoană
foarte influentă în oraș.

Se spune că prima calitate
a unui neurolog este calmul —
dar șicanele de care s-a lovit
la Fundația „Prințul Rup-
recht” i-au făcut pe Herterich
să-l piardă pe al său. Așa în-
oțit a început să cerceteze cine
este influentul Herr Doktor
jurist Wolpert. Rezultatul
acestor cercetări formează con-
ținutul celui dintâi dosar —
cel cu copertele cenușii —
din care reiese: că onorabilul
Doktor Wolpert a devenit la
15 aprilie 1933 membru al
partidului nazist; că a fost
gauleiter în Franconia infe-
rioră; că în perioada 1943-
1945 a fost ajutor de primar
al Würzburgului; că pentru
serviciile aduse în această
ultimă calitate primește azi
frumoasa pensioară de 4.600
de mărci.

Pe baza documentelor adu-
nate, Herterich s-a adresat
Tribunalului administrativ.
Tribunalul, prezidat de altă
persoană influentă, profesorul
Schiedermaier, a respins ac-
țiunea intentată împotriva
lui Wolpert. Ceea ce l-a deter-
minat pe Herterich să-și
extindă investigațiile și asu-
pra persoanei președintelui
Tribunalului. Așa s-a născut
al doilea dosar, dosarul gal-
ben; Schiedermaier a fost și el
membru al partidului nazist,
tot de la 15 aprilie 1933;
a fost șeful oficiului pentru
legislație rasială al conducerii
național-socialiste, apoi re-
ferent auxiliar în Ministerul
de Interne al Reichului (biroul
„Drept rasial și politică rasială”); în fine — cu grad de
Sturmabführer SS — mem-
bru al unui tribunal de urgen-
ță la Oslo, pe timpul ocupației
naziste în Norvegia.

Pentru că nu a păstrat pen-
tru el aceste date edifică-
toare, Herterich s-a pomenit
dat în judecată de Schieder-

maier sub acuzarea de calom-
nie. Tribunalul care a dat curs
acțiunii era condus de procu-
rorul Kolb. Acesta a devenit
eroul celui de-al treilea dosar
din biblioteca lui Herterich,
dosarul verde. Nu fără temei:
Kolb este criminal de război,
iar dosarul conține material
documentar despre activi-
tatea lui la tribunalul de
urgență din Kalisch, unde,
atunci când nu putea avea
dovezi împotriva celor jude-
cați, nu se sfia să ceară „urmă-
rirea lor prin metodele poliției
de stat”. Se știe ce însemna o
asemenea urmărire.

Al patrulea dosar, albastru,
e consacrat judecătorului El-
sert. Acesta a respins acțiunea
intentată de Herterich împo-
triva cuiva care, solidari-
zându-se cu notabilitățile de-
mascate de tânărul medic,
il insultase. Dosarul albastru
nu e mai puțin semnificativ
decît cele precedente: în anul
nazismului, Eisert a fost
locuitor al procurorului ge-
neral al Reichului.

În urma dezvoltărilor lui
Herterich, Herr Doktor Wol-
pert a trebuit să demisioneze

din postul de procurist al
Fundației „Prințul Ruprecht”;
profesorul Schiedermaier și
procurorul Kolb au fost sus-
pendați din funcțiile lor de
împărțitori ai dreptății. Dar
au reușit să organizeze împo-
triva doctorului Herterich o
adevărată campanie de
presiuni. Cortegiile carnavala-
lului au fost folosite pentru
a-l batjocori; telefoane și
scrisori anonime i-au adresat
injurii și amenințări, s-au
tras chiar focuri de armă prin
ferestrele locuinței lui. „Poli-
ția criminală a și prins pe cel
care a tras, povestește Hert-
erich, dar procurorul a clasat
afacerea ca lipsită de impor-
tanță”.

Ziarul hamburghez „Die
Welt”, care consacră un mare
reportaj „cazului Herterich”,
a făcut și un sondaj de opinie
publică. Un tânăr, de pildă,
care a sunat la ușa lui Hert-
erich chiar în timp ce repor-
terul se afla acolo, a spus
doctorului: „Lucrez în agri-
cultură. Am venit pentru că
am vrut să vă exprim admi-
rația mea. Șeful meu nu
trebuie să știe despre această
vizită”. Rezumînd situația, o
notabilitate locală a partidul-
ui liber-democrat a declarat
ziaristului: „Mulți sînt în
sinea lor alături de Herterich,
dar nu cutează s-o spuna
dechis”.

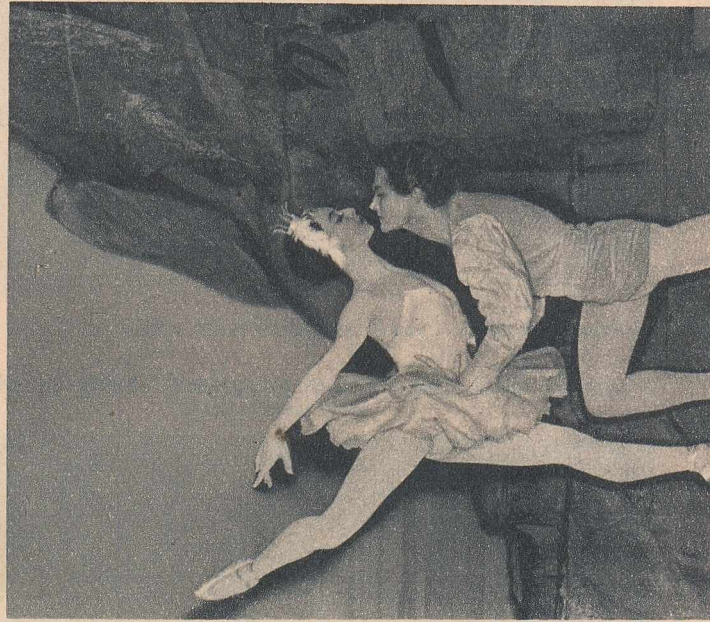
Florica ȘELMARU

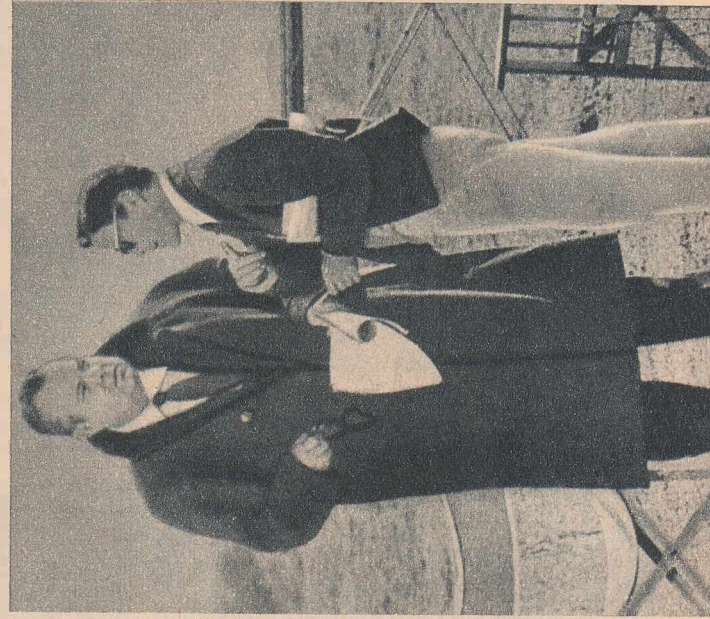
agenda

■ „Bărbații”, „Nu există moarte” (pe ecran lat), „Călărețul”, „Ivailo”, „Șapte duminici într-o săptămână” — câteva titluri de filme ce se vor realiza în acest an în R. P. Bulgaria. ■ Pe ecranele sovietice: „Legea Antarcidei”, în regia lui Timofei Levcuik. Interpreți: V. Safonov, N. Kriukov, R. Muratov. ■ Soprana Arta Florescu și compozitoarea-pianistă Hilda Jerea pregătesc, pentru sfrșitul lunii, un recital de lieduri (în primă audjție) din muzica preclasică și contemporană. ■ După turneul încheiat de curând în câteva orașe din Regiunea Cluj, prietenul copiilor, Teatrul Făndărică, organizează deplasări în comunele din Regiunea București. ■ Cîntărețul David Ohanesian a cîntat pe scenele teatrelor din Taşkent, Baku, Lvov și Odessa în mai multe spectacole cu operele „Rigoletto” și „Faust”. ■ Luchino Visconti pune în scenă la Paris piesa lui Pirandello „Șapte personaje în căutarea unui autor”, cu Annie Girardot și Jean-Paul Belmondo. ■ O nouă premieră la Teatrul de Operă și Balet din Timișoara: baletul „Floarea roșie” de R. Glier. ■ Anchetă în Italia în legătură cu cei mai buni actori și regizori de film italieni ai anului 1962. Rezultatele, în ordine: artiști — Gina Lollobrigida, Monica Vitti, Sophia Loren; artiști — Marcello Mastroianni, Vittorio Gassman, Salvo Randone; regizori — Nanni Loy, Valerio Zurlini, Francesco Rossi. ■ Craiova: concurs de lucrări originale teatrale cu tema „În Republica Populară Romîna o emisiune de 20 de minute. Selecționer, Pierre Tchernia (unul din realizatorii filmului „Frumoasa americană”). ■ „Daily Express” despre piesa „Fizicienii” a lui Dürrenmatt: „... o piesă remarcabilă, nemiloasă, fascinantă”. ■ Un manuscris Lermontov inedit compus din opt poeme și 27 desene, descoperit la castelul Hochberg, lângă Stuttgart. ■ În iunie se dercează la Paris premiul în valoare de 5.000 franci pentru cea mai bună carte destinată copiilor. Juriul: 10 membri între... 10 și 14 ani.

Ducînd peste hotare mesajul artistic al țării noastre, un colectiv al Teatrului de Operă și Balet al Republicii Populare Romîne, format din peste 60 de persoane, a prezentat începînd de la 30 martie mai multe spectacole cu baletul „Lacul lebedelor” de Cealkovski, în orașul Catania (Italia). Regia și coregrafia sînt semnate de Oleg Danovschi, iar conducerea muzicală a fost încredințată lui Cornel Trăilescu. În fotografie, scenă din spectacol.

Pier Paolo Pasolini, remarcabilul scriitor și cineast progresist italian, este din nou victima obscurantismului și a „justiției” din țara sa. El a realizat recent, împreună cu colegii săi Rossellini, Godard și Gregoretti, filmul „Rogopag” (titlu rezultat din alăturarea primelor litere ale numelor celor patru regizori). Pentru fragmentul „La ricotta” (piacinta), în care joacă marea regizor și actor american Orson Welles, Pasolini a fost condamnat la patru luni închisoare. În fotografie: Pasolini (dreapta), alături de Orson Welles.

Artista Poporului Zenaida Pally a întreprins recent un turneu în Belgia, apărînd în câteva spectacole cu opera „Aida” pe scenele teatrelor lirice din Mons și Tournai. Cîntăreața noastră a interpretat rolul lui Amneris, în limba italiană. Zenaida Pally a avut ca parteneri, în amîndouă orașele, pe cîntăreții Margareta Mag (Aida) și Tony Ponce (Radames) de la Opera Mare din Paris. Spectacolele în care a apărut mezzosoprana romînă s-au bucurat de mult succes.

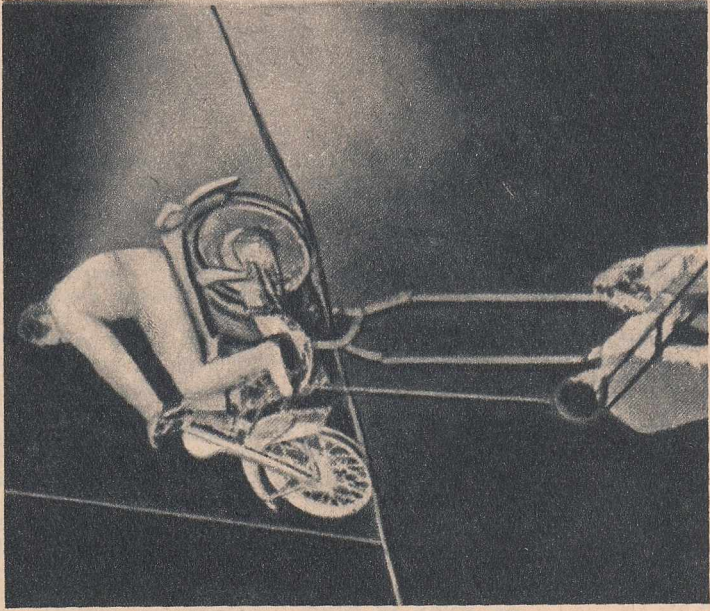
Împreună cu soțul ei, regizorul Paul Czinner. Azi, în vîrstă de 65 de ani, Elisabeth Bergner — cunoscută și la noi din mai multe filme — s-a întors în orașul în natal Hamburg și turnează în filmul „Anii fericiți ai lui Thorwald” (o acțiune asemănătoare cu aceea din romanul „Casa Buddenbrook” de Thomas Mann). În fotografie, Elisabeth Bergner și partenerul ei, Robert Graf.

La sfîrșitul acestei luni, Teatrul de Comedie își va relinche activitatea în sala sa complet renovată: se va prezenta premiera piesei „Umbra” de E. Svart. În rolurile principale apar Sanda Toma, Iurie Darie, Gh. Dinică, Aurelia Vasilescu, Mircea Sep-tilici, Eliza Ploneanu. Montînd această comedie fantastică — cum o intitulă autorul — regia încearcă să pună în evidență modul în care morala antumană burgheză crează drum liber umbrelor, de fapt călărilor. — ne-a spus regizorul D. Esrig.

de mai jos, în care îl vedem pe Jean-Paul Belmondo (cunoscutu la noi din filmul „Cartouche”) executînd un îndrăzneț număr de echilibristică pe sîrmă în cadrul obștinutei gale anuale a Uniunii artiștilor. Cu acest prilej, spectatori parizieni au putut să o vadă și pe Gina Lollobrigida prezentînd o dresură de cai, iar pe Marlene Dietrich în rolul de... îngrijitoare a manejului.

Teatrul „Constantin Nottara” a prezentat de curînd piesa lui Calderon de la Barca „Casa cu două intrări”, în direcția de scenă a regizorului Mircea Avram. În această comedie autorul satirizează frivolitatea și ignoranța reprezentanților societății feudale spaniole din secolul al XVII-lea. Din distribuție fac parte: Alexandru Ciurlian, Eugenia Bădulescu, Sanda Bănciță, Ion Dichisăanu, George Șlop, Nucu Pănescu, Eugenia Marian, Mariana Vîntze. În fotografia noastră, Eugenia Bădulescu și Alexandru Ciurlian.

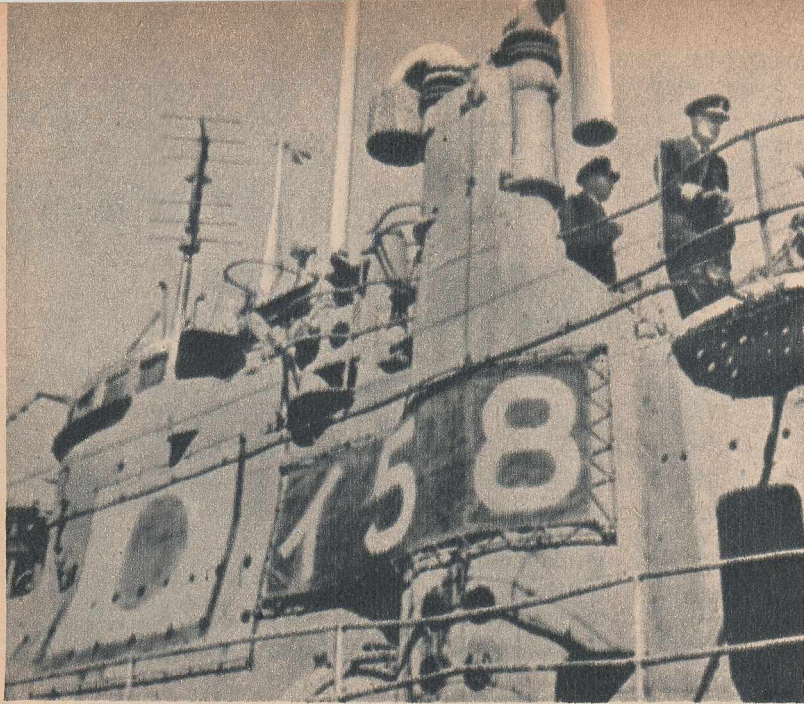
a creat zeci de filme. Multe dintre ele au fost realizate în perioada de război, ca de exemplu filmele de viguroasă critică socială „Kuhle Wampe” (1932) și „Baionul de sârmă” (1934). Dintre creațiile lui Dudow din ultimii 15 ani, cităm „Mai tîrziu ca noaptea” și „Căpitanul din Köln”, care au rulat și pe ecranele noastre.

L-am aflat acasă pe Maestrul Emerit al Artei Zeno Vancea, îngă prietenul său nedespărțit, pianul... Compozitorul își continuă munca la realizarea unui cvartet de coarde pentru două vioi, violă și violoncel. Lucrarea exprimă sentimentele de bucurie ale omului în fața reînnoirii naturii. Zeno Vancea mai are în lucru cîteva coruri pe textele unor poeți clasici și contemporani. Pe de altă parte, are în pregătire două volume: „Istoria școlilor naționale muzicale” și „Istoria muzicii universale”.

VASUL „INDIANAPOLIS”. O VICTIMĂ INDIRECTĂ A BOMBEI ATOMICE!

Savani avertizo

A

nii războiului trec încet, chinător de încet, totuși trec. 1942, 1943, 1944... În acest răstimp, pe fronturile din Europa, Africa și Orientul Îndepărtat, conflația capătă proporții fără precedent în istorie prin mijloacele de luptă angajate, prin amploarea bătăliilor, prin numărul de oameni sacrificați pe altarul lui Marte. Globul întreg e în flăcări, dar soarta războiului se decide pe frontul sovietic. Bătălia de pe Volga și cele ce-i urmează dovedesc nu numai că invincibilitatea hitleristilor e un mit, ci că forța Uniunii Sovietice e principalul factor al victoriei în lupta împotriva fascismului.

Pentru atomiștii care lucrează la Los Alamos, Oak Ridge și Hanford multe din cele ce se întâmplă în lume sînt de neînțeles. La început, prin 1939-1940,

cînd pe ei îi obseda teama că Hitler ar putea să fie primul care să folosească energia nucleară în scopuri destructive, autoritățile americane zimbeau cu scepticism și nu se grăbeau de loc să înceapă cercetările în acest domeniu. Acum a devenit limpede că Germaniei îi lipsește baza materială pentru a produce bomba atomică: zăcămintele de uraniu cunoscute la ora aceea în Europa sînt insuficiente, iar industria de prelucrare a minereurilor uranifere este inexistentă. Mai mult, serviciul de spionaj american a aflat cele petrecute la o ședință de cabinet al celui de-al treilea Reich: ministrul Poștelor, Ohnesorge, sub a cărui conducere se efectuau — oricît de curios s-ar părea — cercetări nucleare, a propus folosirea unei „armă-minune”, bomba cu uraniu. Hitler l-a întrerupt ironic, adresîndu-se

mareșalilor și generalilor prezenți: „Vedeți, domnilor, voi vă bateți capul cum să câștigați războiul și lată, nimeni altul decît ministrul Poștelor ne aduce soluția”. Cu aceasta, chestiunea a fost înmormintată.

Și totuși, cu cît se apropie sfîrșitul ostilităților, cu cît înfrîngerea fascismului devine mai evidentă și mai incontestabilă, cu atît mai nerăbdătoare sînt cercurile conducătoare americane să obțină bomba A, cu atît mai febrile se fac cercetările. De ce? La ce urmează să slujească această armă înspăimîntătoare?

„Indianapolis” se duce la fund

Un prim răspuns la întrebarea de mai sus este: la realizarea de mari profituri. În 1944, cercetă-

lui „Manhattan Project”, mai ales pe plan financiar.

Pentru a stimula pe savanții care încep să-și pună tot felul de probleme de conștiință, contra-spionajul american nu ezită să răspîndească zvonurile cele mai absurde. Unul din ele este că avioanele germane vor bombarda Chicago în noaptea de crăciun a anului 1943. Adică exact într-un moment în care aviația hitleristă nu mai știa cum să facă față loviturilor nimicitoare pe care trupele fasciste le primeau din partea Armatei Sovietice.

„Mai repede! Mai repede! Mai repede!” Atoniștii sînt biciuiți mereu cu acest îndemn de către șefii lor militari. Generalul Groves scoate un strigăt de alarmă: „Nu mai avem nici o zi de pierdut!” Cînd lansează el acest frenetic apel? La 9 mai 1945, cînd se anunță capitularea Germaniei hi-

— SCURTĂ BIOGRAFIE A BOMBEI ATOMICE (III) —

CARTIERUL GENERAL AL CELUI DE-AL 509-LEA „GRUP MIXT” AL AVIAȚIEI AMERICANE, PE INSULA TINIAN, DE AICI A DECOLAT, LA 6 AUGUST 1945, AVIONUL DE BOMBARDAMENT „ENOLA GAY”.

rile pe tărîmul fizicii nucleare încetează să mai fie o chestiune strict științifică și devin un mare business. În cei doi ani care s-au scurs de la definitivarea lui „Manhattan Project” a și costat două miliarde de dolari. Acestea au intrat în safeurile trusturilor de armament din S.U.A.: „General Dynamics”, „Du Pont de Nemours”, „Lockheed Aircraft Co” etc. La Hanford, 80.000 de muncitori constructori au ridicat cea mai mare uzină chimică din țară. În fabricile din Oak Ridge halele sînt atît de uriașe, încît contra-maștrii circulă prin ele cu motocicletă. La Los Alamos există acum șase departamente în care lucrează mii de cercetători și fiecare descoperire a lor e brevetată cu multă grijă: ea trebuie să producă beneficii!

În această perioadă, celor trei „orașe secrete” li s-a mai adăugat unul: Chicago. Acesta nu mai este un centru experimental învăluit în misterul conspirativității, ci sediul statului major al

tlariste. Niciodată nu s-a lucrat într-un ritm mai precipitat la Los Alamos, ca în săptămînile care au urmat după sfîrșitul războiului în Europa.

În ce scop?— se întreabă tot mai des cercetătorii. Hitler a murit în adăpostul său din cancelaria Reichului. Prăbușirea Japoniei se apropie cu pași mari. Ucenicii vrăjitori de la Los Alamos și celelalte centre atomice se terg din ce în ce mai mult că gigantica forță a naturii pe care au eliberat-o din cătușele nucleului le va scăpa de sub control și va încăpea pe mîinile unor iresponsabili. Unul din principalii făuritori ai bombei atomice, Leo Szilard, care învățase și el în tinerețe la Göttingen, mărturișește: „În 1945, nu ne-a mai fost frică de ceea ce ne-ar putea face nouă Germania, în schimb am început să ne îngrozim de ceea ce guvernul Statelor Unite ar putea face altor țări”.

Guvernul acesta e prezidat acum de Truman. Roosevelt a murit la 12 aprilie 1945, fără să ia

ii iză

... cunoștință de cele două apeluri ale lui Einstein, prin care acesta atrăgea atenția asupra marii răspunderi ce ar reveni S.U.A. dacă ar arunca prima bombă atomică. Noul președinte nu-și bate capul cu asemenea scrupule. El ține ceea ce nici Einstein, nici ceilalți savanți nu știu — și anume că U.R.S.S. și-a luat obligația să declare război Japoniei a trei luni după încetarea ostilităților în Europa. Și totuși el, cel mai grăbit din toți, el e cel care strigă cel mai tare: „Mai repede! Mai repede!”

Această grabă costă vieți. Deoamdată, vieți americane. La 16 iulie 1945 crucișătorul „Indianapolis” părăsește San Francisco. Destinația lui este insula Tinian, în Oceanul Pacific. Din cei 1.196 de oameni aflați pe bordul său, numai trei știu în ce constă încărcătura secretă, adusă într-o vâșcă ladă de lemn cu câteva minute înaintea plecării. Acolo se găsește partea cea mai importantă din „inimă explozivă” a primei bombe atomice care urnează a fi aruncată deasupra Japoniei.

„Indianapolis” este cel mai rapid vas din flota militară a Statelor Unite. Pentru această călătorie, el a fost înzestrat cu cele mai perfecționate mijloace pentru detectarea submarinelor. După ce debarcă încărcătura sa la Tinian, comandantul respiră ușurat. Acum nu i-a mai rămas de

efectuat decât călătoria de înapoiere. Aceasta va fi însă și ultima călătorie a crucișătorului. La 30 iulie, cu 5 minute după miezul nopții, „Indianapolis” este torpilat și se scufundă în câteva clipe. 1.008 membri ai echipajului își pierd viața cu acest prilej.

Până în ziua de azi, cauzele acestei catastrofe nu au fost pe deplin elucidate. Cum de nu a simțit crucișătorul apropierea submarinului inamic? Cum de nu l-a atacat el mai întâi, cu grenadele special destinate acestui scop? De ce nu și-a căutat cel puțin scăparea prin fugă? Cum se explică faptul că „din greșeală” Amiralitatea americană a interpretat, timp de patru zile, semnalele altui vas ca aparținând lui „Indianapolis” și „a crezut” că crucișătorul continuă să navigheze? De ce o altă „eroare” a făcut ca întârzierea intrării lui „Indianapolis” în portul Leyte să nu fie cunoscută decât după alte câteva zile?

Prea multe coincidențe bizare, pentru ca să nu se nască o întrebare firească: nu cumva crucișătorul „Indianapolis” și cei peste o mie de oameni de pe bordul lui au fost jertfiți în mod intenționat, în scopul păstrării monstruosului secret?

Remușcărilor ucenicilor-vrăjitori

Exact în ziua în care „Indianapolis” părăsește San Francisco, la 16 iulie 1945, are loc prima explozie experimentală a bombei atomice. Nimeni nu știe încă ce proporții are forța ei distructivă. Generalul Groves, într-un raport trimis marelui stat major, indică o echivalență de 55 de tone de trinitroglicerină. Cei mai mulți dintre cercetătorii anticipează 100 de tone. Foarte puțini sînt cei care merg pînă la o mie. E lesne de înțeles surpriza tuturor cînd se constată, după primul test, că bomba „valorează” 17.000 pînă la 20.000 de tone de dinamită.

Locul unde se produce explozia e la o depărtare de patru ore de drum cu mașina de la Los Alamos. La ora 2 dimineața, toți participanții la experiență își ocupă locurile de observație la 17.000 de yarzi (15,5 kilometri) de „punctul zero”. Numai generalul Groves și Richard Oppenheimer urmăresc explozia de la un post de control mai apropiat: 10.000 de yarzi (9,14 kilometri).

La ora 5 și 10, în camera de control, fizicianul S.K. Allison începe număratoarea în sens invers: 100... 99... 98... La 5 și 30, Allison vestește cu o voce gltuită de emoție: zero! O imensă minge de lumină, mai violentă decât o mie de sori, incendiază orizontul. Treizeci de secunde

mai tîrziu se aude zgomotul exploziei — „ca un tunet al judecății de apoi”, după expresia unui martor ocular. Suflul provocat de explozie zguduie adăposturile și îi face pe observatori să se rostogolească unul peste celălalt. Cu rădăcinile înfipte în „punctul zero”, se înalță spre cer o coloană de fum, cenușă și pămînt, care capătă repede forma unei ciuperce. Sub semnul acestei plante parazitare, care prosperă pe putregaluri, începe era bombei atomice.

...Și secretul este păstrat mai departe. Locuitorilor care, pe o rază de 200 de kilometri în jurul locului unde s-a produs explozia, au fost treziți din somn de bubuitură, li se explică printr-un comunicat mincinos că „un depozit de muniții a sărit în aer, fără să se înregistreze nici o victimă”.

Dar atomiștii nu pot fi înșelați. Ei știu acum că de groznică este arma pe care au născocit-o. Sentimentul răspunderii pe care și-au luat-o față de omenire se traduce prin acte concrete. La Oak Ridge, mulți dintre ei semnează o petiție adresată lui Truman, prin care cer ca bomba A să nu fie folosită înainte de a se face cu ea o demonstrație publică și de a se atrage astfel atenția japonezilor asupra riscurilor pe care și le iau dacă continuă războiul. Petiția este redactată de Leo Szilard, care speră să obțină pe ea semnături ale colegilor săi de la Los Alamos și Hanford. Dar generalul Groves intră în posesia documentului și, sub pretextul „secretului militar”, îl închide în casa lui de fier. „Fără Szilard n-am fi putut realiza probabil bomba atomică — declară el cu cinism. Dar acum, cînd o avem, putem să ne descotorosim de acest incurcă-lume”.

La Chicago, unde se găsesc de asemenea numeroși fizicieni, agitația în rândurile lor este atât de puternică, încît șeful lui „Metallurgical Laboratory”, A. H. Compton, se vede nevoit să pună problema lansării bombei atomice în dezbatere publică. Din cei peste o sută de participanți, 55 se declară categoric împotriva unei astfel de măsuri. Alți 69 se pronunță în favoarea unei „demonstrații militare în Japonia”. După ce însă bombele atomice americane nimicesc orașele Hiroșima și Nagasaki, ei protestează cu vehemență: nu asta înțeleseseră ei prin „demonstrație militară”, nu asasinarea în masă a populației civile, ci atacarea unor obiective pur militare.

Încă cu un an de zile înainte, Niels Bohr se străduise să convingă cercurile conducătoare anglo-americane de necesitatea unei largi colaborări cu Uniunea Sovietică, în vederea utilizării ener-

giei atomice în scopuri pașnice. Pentru aceasta fusese în audiență și la Roosevelt, și la Churchill. Primul ministru britanic l-a ascultat în tăcere timp de o jumătate de oră, după care l-a întrerupt cu brutalitate, declarîndu-i că audiența a luat sfîrșit. Fizicianul englez Chervell povestește că Churchill l-a întrebat după aceea, batjocoritor: „Despre ce a vorbit de fapt Bohr? Despre știință sau despre politică?”

Fizicianul James Franck, Laureat al Premiului Nobel, propune și el ca bomba atomică să fie lansată nu asupra unor orașe populate, ci într-o insulă pustie, pentru a servi la intimidarea japonezilor. Sugestia lui este respinsă de guvernul american. Un grup de fizicieni — între care Oppenheimer, Compton, Lawrence — alcătuiind un fel de „comandament suprem științific”, se declară împotriva lui Franck și sprijină poziția agresivă a cercurilor conducătoare ale S.U.A. Toți patru se vor căi peste cîțiva ani de atitudinea adoptată în iulie 1945.

Și astfel, la 6 august, își ia zborul de pe insula Tinian o escadrilă de bombardieri. Printre ele se află și avionul botezat „Enola Gay”, după numele mamei comandantului său, Paul Tibbets. El e cel care lansează prima bombă atomică din singeroasa istorie a războaielor. Obiectiv: Hiroșima. Rezultat: 300.000 de morți.

Cel de-al doilea și principalul răspuns la întrebarea pe care și-au pus-o atomiștii americani (la ce servește bomba atomică?) a devenit limpede: la exercitarea unui șantaj atomic postbelic împotriva Uniunii Sovietice și a întregii lumi.

La 9 august, respectîndu-și în tocmă obligațiile de aliat asumate la Conferința de la Ialta, Uniunea Sovietică declară război Japoniei și zdrobește principala forță de șoc a acesteia, armata de la Cuantun.

Fizicianul englez P.M.S. Blackett scrie încă în 1948 că Truman s-a grăbit să ordone lansarea bombei, pentru „a preveni împina intrarea în război a U.R.S.S. împotriva Japoniei și a-i răpi meritul de a fi adevărată ei învingătoare”. Iar publicistul american Norman Cousins recunoaște în 1955: „Bombardarea Hiroșimei a însemnat începutul războiului rece încă înainte de sfîrșitul celui cald. Locuitorii Hiroșimei au fost nu numai printre ultimele victime ale celui de-al doilea război mondial, ci și primolele victime ale celui de-al treilea război mondial, al cărui proiect germinase în mințile conducătorilor americani”.

Nicolae MINEI

NAVIGATOR'S LOG				ACQUISITION										Alt. Frame		Dist.		Wind		Other		Time	
DATE	TIME	TRUE COURSE	DRIFT	TRUE HEAD	VAR.	MAG. HEAD	DRY. CORR.	COMP. HEAD	TEMP.	Frame	Incl.	True	Incl.	Col.	True	Dist.	Dist.	Dir.	Dir.	Speed	Time		
8-23	0912			264					0-32			31,000											
									0-11			31,000											
									0-11			29,000											
									0-11			22,000											

JURNALUL DE BORD AL AVIONULUI „ENOLA GAY”, CARE A LANSAT BOMBA ATOMICĂ ASUPRA HIROȘIMEI.

de dimineată pînă seara

A răsărit soarele. Zici că a răsărit din lac. Uite-l, o dată cu parfumul liliacului vrea să intre și dumnealui pe fereastra deschisă, în casă. Ochii Angelei, din care somnul se pregătește să fugă, se deschid încet, plini de zîmbetul dimineții. Doru, fratele, deși e mai mic, s-a trezit înaintea Angelei și o sîcîie cu drăgălășenie să se scoale dintre perne (foto 1). Ei, numai ei sînt, la ora asta matinală, stăpînii casei. Tata a plecat la fabrică. E meșter țesător la „Flamura roșie”. Și mama a plecat la fabrică. Tot la „Flamura roșie”. Așa stînd lucrurile, Angela, care e adjuncta mamei în ale bucătăriei, pregătește cafeaua. Pentru ea și pentru Doru. Strînge apoi patul, aranjează lucrurile în cameră, îl ajută pe Doru să se îmbrace și la 7 pleacă amîndoi: ea la școală, el la cămin. Căminul e aproape. Școala — de asemenea. Merg încet, fiindcă vor să înghită tot aerul proaspăt al dimineții. În fața școlii, Angela se întîlnește cu două colege. Mai sînt 15 minute pînă la intrarea în clasă. Din depărtare, cu pas de melc, vine spre școală o altă colegă. Angela o cheamă, îi face semn cu mîna să se grăbească (foto 2), fiindcă dacă vine băbește are șansa să fie trecută în condică.

Lecțiile au început. Ora de aritmetică. O problemă nu tocmai ușoară. Dar, chibzuind bine, Angela o rezolvă; se pare că i-a găsit dezlegarea printre cei dinții. O prinde mirarea că vecinul ei de bancă nu găsește și el soluția (foto 3). Să-i sufle? Nici vorbă. Nu-i frumos. Să-și bată vecinul capul, să gîndească și-atunci o să fie bine.

Apoi recreația și după aceea din nou în clasă. Învățătoarea cheamă la tablă două fete (foto 4).
— Veniți cu caietele!

Angela Fetcu n-are nici un fel de emoții. Caietul ei, ca totdeauna, e îngrijit ca un lucru de preț, pe care trebuie să-l păstrezi cu mîndrie. Scrisul frumos, caligrafic, o determină pe învățătoare să spună:

— Excelent ți-ai făcut tema, Angela.

Fetița nu spune un cuvînt. N-are ce să spună. Știe că e o obligație elementară pentru fiecare elev să-și facă temele excelent.

Trec orele. Grozav de repede trec. La ceasul prînzului, curtea Școlii medii nr. 34 din Floreasca e ca un stup. Apoi, cîteva minute de discuții despre învățătură și despre jocuri, după care toți pleacă din nou spre case...

Angela dezbracă uniformă, ia o rochiță de casă și își pune un șorț de bucătăreasă. Încălzește mîncarea la aragaz, prînzește, spală vasele și stă apoi visătoare pe sofa. Deschide aparatul de radio să cînte, deschide fereastra să intre primăvara în casă. Se odihnește un ceas, apoi își rînduiește cuburile pentru joc (foto 5).

Se apropie seara. Casa Angelei e plină. Au venit de mult și tata, și mama, și Doru. Dintre toți ai casei cea mai ocupată e Angela. Își face lecțiile. Tata, ca mai marele familiei, o controlează (foto 6). Alături de profesori, părinții o ajută să îndrăgească munca, să-și dezvolte aptitudinile, să învețe. Pentru că acum se formează personalitatea copilului. Acum începe pregătirea lui pentru viață.

★

Primăvară. A înflorit liliacul. Într-o familie obișnuită de muncitori din cartierul Floreasca, o fetiță stă la geam. Privește luminile cerului răsturnate în apele lacului. Visează cu ochii deschiși. Mama o mîngîie.

— Ai muncit destul astăzi, Angela. Culcă-te și visează cu ochii închiși.

1

2

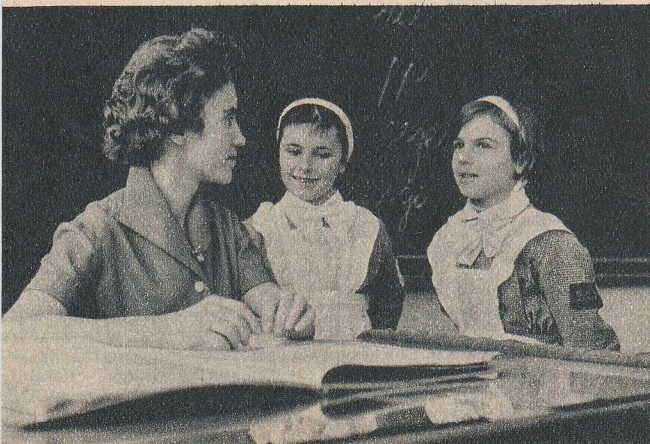

5

3

4

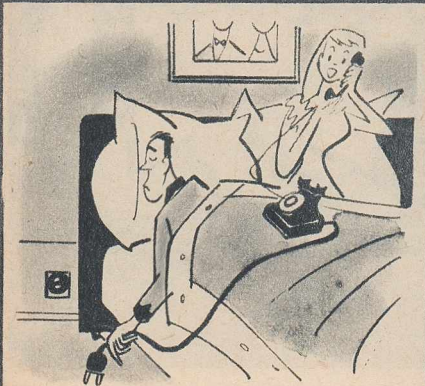

6

A LO - A LO I

de Nell COBAR

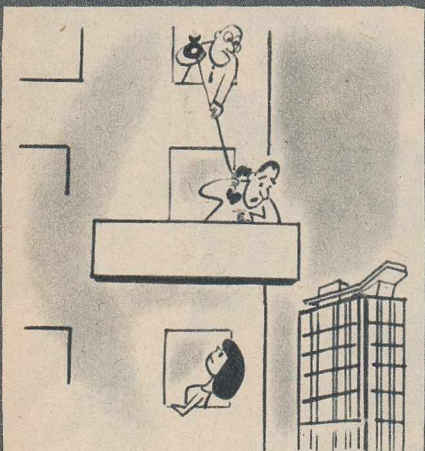
SOLO

Ea: „Alo! Ce-mi place la tine, Irino, e că nu mă intrerupi de loc...”

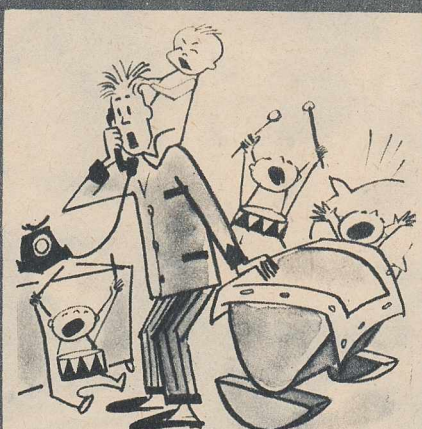
DUET

— Alooooo...
— Alooooo...

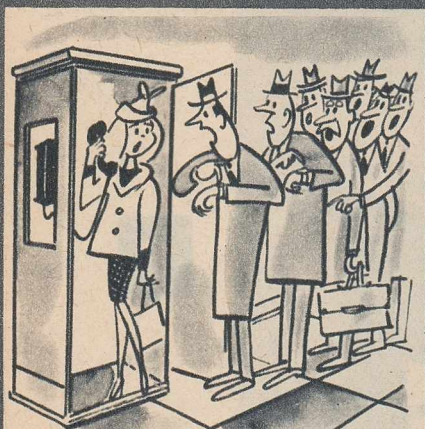
TERȚET

— Vecinico, ești chemată la telefon...

CVARTET

— Alo? Mai ești la coafor? Da, acasă e liniște.

SOLISTĂ ȘI COR

CONCERT SIMFONIC CU SOLIST. COR ȘI ORCHESTRĂ

...Sau: în zadar mai țipă solistul dacă — datorită amplasării telefonului — vocea lui se pierde în simfonia... de claxoane, zgomote de motoare și pocnete de eșapamente!...

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											

Dezlegarea jocului „DE 1 APRILIE”, din numărul trecut

ORIZONTAL: 1) Numărător — R. 2) Emotivitate. 3) Pitică — Egal. 4) Odată — Slute. 5) Lină — Afișa. 6) If — Topiti — S. 7) Țir — Sud — Tot. 8) Icar — Sat — Mi. 9) Capelă — Umil. 10) Origine — Așa. 11) Șederi — Atit.

ÎN RAID

PRIN MAGAZINE

AM VĂZUT

PENTRU

DUMNEAVOASTRĂ...

...aparatură de bătut frișcă și albuș spumă, compusă din două spirale metalice, puse în mișcare de o roțiță care se învîrtește cu ajutorul unei manivele. Aparatură se introduce în vas, ținându-se cu o mână de mînerul de lemn care se află la capătul de sus, în timp ce cu cealaltă mînă se învîrtește manivela. Manipularea este foarte ușoară, iar timpul în care se bat frișca și albușul se scurtează simțitor.

...suporturi metalice pentru transportat și păstrat sticle, borcane și sifoane. Confectionate dintr-un metal ușor și prevăzute cu un mîner, aceste suporturi sînt foarte practice întrucît, pe lângă faptul că sînt ușor de transportat, au o capacitate mare (cuprind patru sticle) și, totodată, nu permit ca borcanele sau sifoanele să se ciocnească între ele.

...satul pentru carne, de format mai mic decît cele existente pînă acum în comerț și avînd lama inoxidabilă. Este igienic, simplu de întreținut (lama nu ruginește și nu trebuie frecată cu detergenți după fiecare utilizare), ușor de manipulat.

...aparatură de scoabit mere, constînd dintr-un tub de metal inoxidabil și dintr-un mîner de lemn. Foarte simplu și ușor de mînuit, acest aparat, o dată introdus chiar și în fructul necojit, permite scoaterea simburilor cu căsuță cu tot, fără ca prin aceasta mărul să se deformeze.

...garnitura pentru strîns firimiturile de pe masă, alcătuită dintr-un fărâșel și o periuță confectionate din material plastic. Formatul mic (cam cît o farfurioară de ceal) al garniturii face ca ea să ocupe un spațiu foarte redus în bufet.

SATUL RĂTĂCITOR...

Nu căutați satul Hilder sleeve-City pe nici o hartă — nu-l veți găsi. Fiți totuși convinși că această localitate există; ea este situată în sud-estul Alaskăi. Poziția ei geografică exactă ar fi greu de indicat, căci satul face în fiecare an o călătorie de 1.000-2.000 km.

Hildersleave-City este o așezare de muncitori forestieri, amplasată pe o plută care ocupă o suprafață dreptunghiulară de 160 pe 30 m. Cîteva familii — 19 adulți și 27 copii — își duc traiul pe ea. Pluta nu le este doar locuință, ci le servește și ca „vehicul” pentru călătorii de la o exploatare forestieră la alta. Acest fel de viață cere curaj și rezistență, locuitorii originalei așezări aflîndu-se în general la cel puțin 50 km de cel mai apropiat punct locuit. Legătura dintre Hildersleave-City și lumea civilizată este făcută, din timp în timp, de un mic hidroavion.

UN IERBAR-MINUNE

De sub cristal, flori tropicale ne bucură ochii cu culorile lor. Parecî ar fi proaspete, abia smulse din pămînt. Cum de au putut fi atât de bine păstrate? Curiozitatea ne îndeamnă să ridicăm cristalul. Surpriză! Florile nu se află sub cristal, ci înăuntrul lui.

Această metodă de conservare a plantelor este creația

VÎNĂTOARE

ORIZONTAL: 1) Mare românier rus — Lopătar sau carpatin, este una din podoa-bele munților noștri și un vînat foarte căutat. 2) Cline care aduce vînatul (pl.) — Pronume. 3) Stîlp de lemn pe care se sprijină un zid — Mai mare peste ospătari — Ursoaica. 4) Ibidem — Cea mai cusută cu ață albă e cea vînatorească. 5) Animal din vinuturile zăpezilor eterne — Poftim, altfel spus — Una sau două la arma de vînatore. 6) Paltonul vînatului — Notă muzicală — Amic și rîmă cu Tibișir. 7) Documente — Moșul din pădure. 8) E vînată pentru blana ei prețioasă — Scutier. 9) Anotimpul cînd se vinează în vînt — Vînatul cel mai așpîndit al bălților. 10) Mînzle la șase luni la doi ani — Timp în care nu poți ochi vînatul. 11) Măsură agrară — Armăsar dobrogean — Tîntă

mobilă la tir (pl.). 12) Soțul caprei — Vînat înaripat.

VERTICAL: 1) Animal cu trompă miniatURALĂ în zona tropicală — Vînat prins... în cui. 2) Autorul unui celebru fals tratat de vînatore — Diviziune de timp. 3) Distruge vînatul și deci trebuie stîrpit prin vînatore — Alt animal vînat pentru blana sa. 4) Sec! — Pasăre vînată pentru carnea ei gustoasă. 5) A căuta să cunoști terenul orientîndu-te cu prudență — Berbec. 6) Iarbă din a doua cositură — Nene! 7) Mici ambarcații — Se poate servi și cu preparate culinare din vînat — Pronume. 8) Pasăre de baltă — Etaș. 9) Cerboaică (pl.) — Suport metalic mobil (pl.). 10) Este denaturată adesea în povestirile vînatorești! 11) Animal a cărui vînatore este interzisă, fiind pe cale de dispariție — Eroi... teme! 12) Este aprovizionat de vînatore — Iepuri de casă, iepuri roșcați, iepuri de Angora etc.

muzica

DISCOTECA ȘI EDUCAȚIA MUZICALĂ

(continuare din numărul trecut)

O dată schițată în linii mari panorama istoriei universale a muzicii, vom trece la aprofundarea marilor ei figuri prin cunoașterea multiplelor fațete ale fiecăreia: după ce bunăoară ne-am însușit „Marea”, una dintre cele mai reprezentative piese ale lui Debussy, vom căuta să cunoaștem și alte aspecte, extrem de importante, cum sînt cele pe care le ilustrează compoziții ca „Preludiu la după-amiaza unui faun”, „Cvartetul”, „Sonata pentru vioară și pian”, „Preludiile pentru pian”, „Sărbători” etc.

Criteriul valorilor fundamentale ale istoriei muzicii trebuie să fie primordial, dar nu unic în colecționarea discurilor. Atunci cînd avem

de ales între mai multe interpretări, o vom prefera pe cea pe care un sfătuitor priceput ne-o va recomanda ca fiind de calitate superioară. Treptat ne vom diversifica discoteca și sub aspect interpretativ, vom colecționa felurite interpretări ale aceluiași compoziții, compararea lor puțin fi o sursă de mari satisfacții și un excelent mijloc de rafinare a gustului. Vom constata cu uimire că, spre exemplu, Concertul pentru vioară de Beethoven sună la Menuhin altfel decît la Oltrah, ambele interpretări fiind deopotrivă de convingătoare.

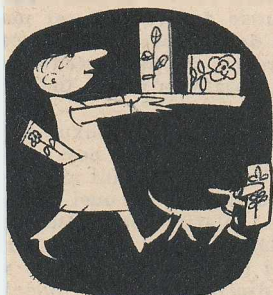
Inutil să adăugăm că asemenea sugestii își păstrează deplina valabilitate și în cazul înregistrărilor pe benzi de magnetofon, cu ajutorul cărora putem face pași și mai mari în îmbogățirea reperto-riului.

P.S. Ascultătorului doritor de indicații mai precise, îi putem sugera un „minimum” al unei discotece care ar corespunde principiilor mai sus-expuse. Monteverdi: Madrigale. Vivaldi: orice concert. Bach: Concert în re minor pentru pian, Marea messă. Haydn: orice simfonie. Mo-

zart: Simfonia în sol minor, Marea messă, Reclivemul. Beethoven: Simfonia III, V, IX, Sonata „Appassionata”. Schubert: Simfonia „Neterminată”, Cvartetul în re minor, Liedurile „Călătorie de iarnă”. Chopin: Sonata în si bemol minor pentru pian, balade. Schumann: Carnavalul. Liszt: Sonata în si minor. Berlioz: Simfonia fantastică. Mussorgski: Tablouri dintr-o expoziție. Celakovski: Simfoniile „Manfred” și „Patetica”. Wagner: Preludiu la „Tristan și moartea Isoldei”. R. Strauss: Till Eulenspiegel. Brahms: Simfoniile III și IV. Mahler: Simfonia IV. Bruckner: Simfonia VII. Verdi: Reclivem. Debussy: Marea. Ravel „Daphnis și Chloé”. Stravinski: „Sfințirea primăverii”. Bartok: Concert pentru orchestră. Prokofiev: Sonata nr. 7, Simfonia „Clasica”, Suita din „Romeo și Julietta”. Șostakovici: Simfonia X. Enescu: Dixtuor, Sonata III pentru vioară și pian, Cvartet în re minor cu pian, Suita satească, Simfonia de cameră. Subliniem însă că aceasta este doar una din variantele posibile pe tema alcătuirii discotecii.

George BĂLAN

lul Alois Richter de la Academia de științe agricole a R.D.G. Pentru a le conserva înglobate în masa de „cristal”, plantele respective sînt introduse în niște forme speciale, după care peste ele se toarnă un amestec de materiale sintetice (monostiroil, polistiroil și benzolproxiid). Compoziția se răcește, formînd o masă sticloasă transparentă, ce protejează perfect exponatul, fe-

Indu-l de putrezire, uscare a.m.d.

În felul acesta se pot păstra înglobate în masa transparentă — organisme și plante din cele mai diferite.

ONTRA CEȚII

La Londra ceața este, după cum se știe, un lucru obișnuit. Dar ceața care a acoperit capitala Angliei în ziua deschiderii expoziției animaliere de la Earl's Court le-a întrecut pe toate. În ciuda măsurilor luate, smog-ul (ceață amestecată cu fumul Londrei) a intrat și în expoziție, făcînd necesară protejarea, cu ajutorul unor măști anti-smog, a celor respiratorii ale animalelor expuse.

moda

TRICOTAJE

Din lînă pură sau fir sintetic, tricoul e o piesă de neînlocuit în garderoba de primăvară.

L-au îndrăgit mai ales tineretele fete, care în ultima vreme s-au deprins ca, din două-trei fuste și cîteva pulovere, să-și combine o serie nesfîrșită de ținute pentru toate orele și pentru toate împrejurările.

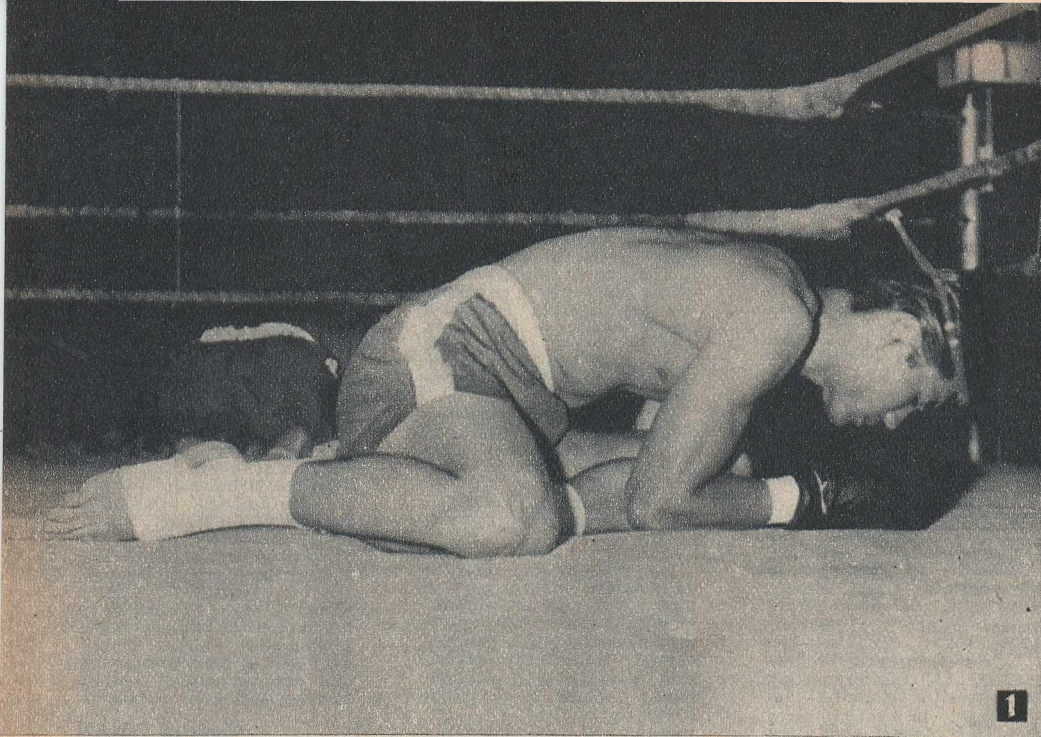
Secțiile de creație din industria tricotajelor caută și ele

mereu noi modele de bluze scampolo și jachete, dintre care unele reprezintă veritabile reușite de bun gust.

Ușor de întreținut și purtat la orice oră, această bluză (foto 1) este confecționată din silon imprimat.

Croiala rafinată și materialul de calitate — un jersu de lînă pură — fac din această cazacă (foto 2) o piesă deosebit de elegantă.

Box la Bangkok

Face să vezi un meci de box în Tailanda. Ringul este obișnuit ca suprafață, iar mănușile au și ele forma și mărimea de rigoare. Numai că boxerii apar în ring desculți — dacă nu socotim drept „incălțăminte” bandajul elastic pe care-l poartă la glezne. În jurul bicepsilor ei au câte o amuletă. E lesne de înțeles că cei doi adversari așteaptă ca amuleta să le aducă victoria.

Înainte de începutul luptei, boxerii tailandezii se prosternă pe ring potrivit unui străvechi ritual în timp ce o orchestră compusă din tobe, țimbale și fluiere de imblinzitori de șerpi cîntă de te asurzeste. Muzica se aude în tot timpul întîlnirii și ritmul ei devine din ce în ce mai infernal, ațîțindu-i atît pe boxerii cît și pe spectatori.

După aceea boxerii încep să facă diferite mișcări cu picioarele și brațele, executînd un fel de dan thai. Numărul „coregrafic” durează circa 5 minute după care mulțimea îl aplaudă pe cel mai bun... danșator.

În sfîrșit începe și lupta propriu-zisă, care se dispută pe distanța a cinci reprize de cîte trei minute, cu o pauză de un minut între ele. După primele luări de contact, boxerii se așază în poziție de luptă și încep să se înghiontească fără preget. N-are importanță unde. Lovitura poate fi dată în orice loc al corpului adversarului, chiar sub centură sau în stomac. Pentru spectatorul din țările unde se practică cel mai clasic stil de box, acest gen de spectacol este șocant. Observat însă mai îndeaproape, se poate vedea că aproape toate loviturile sînt parate cu multă îndemnare.

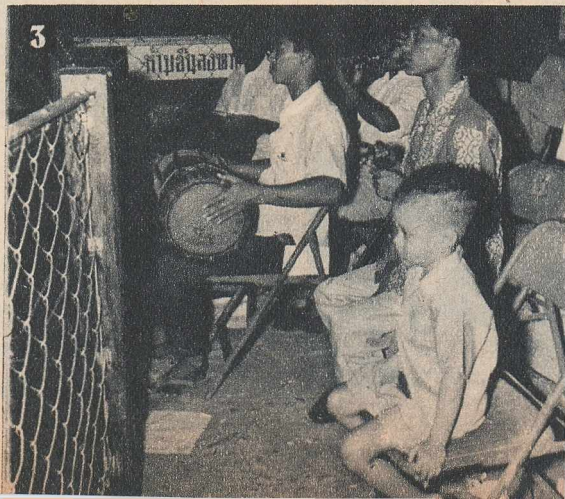
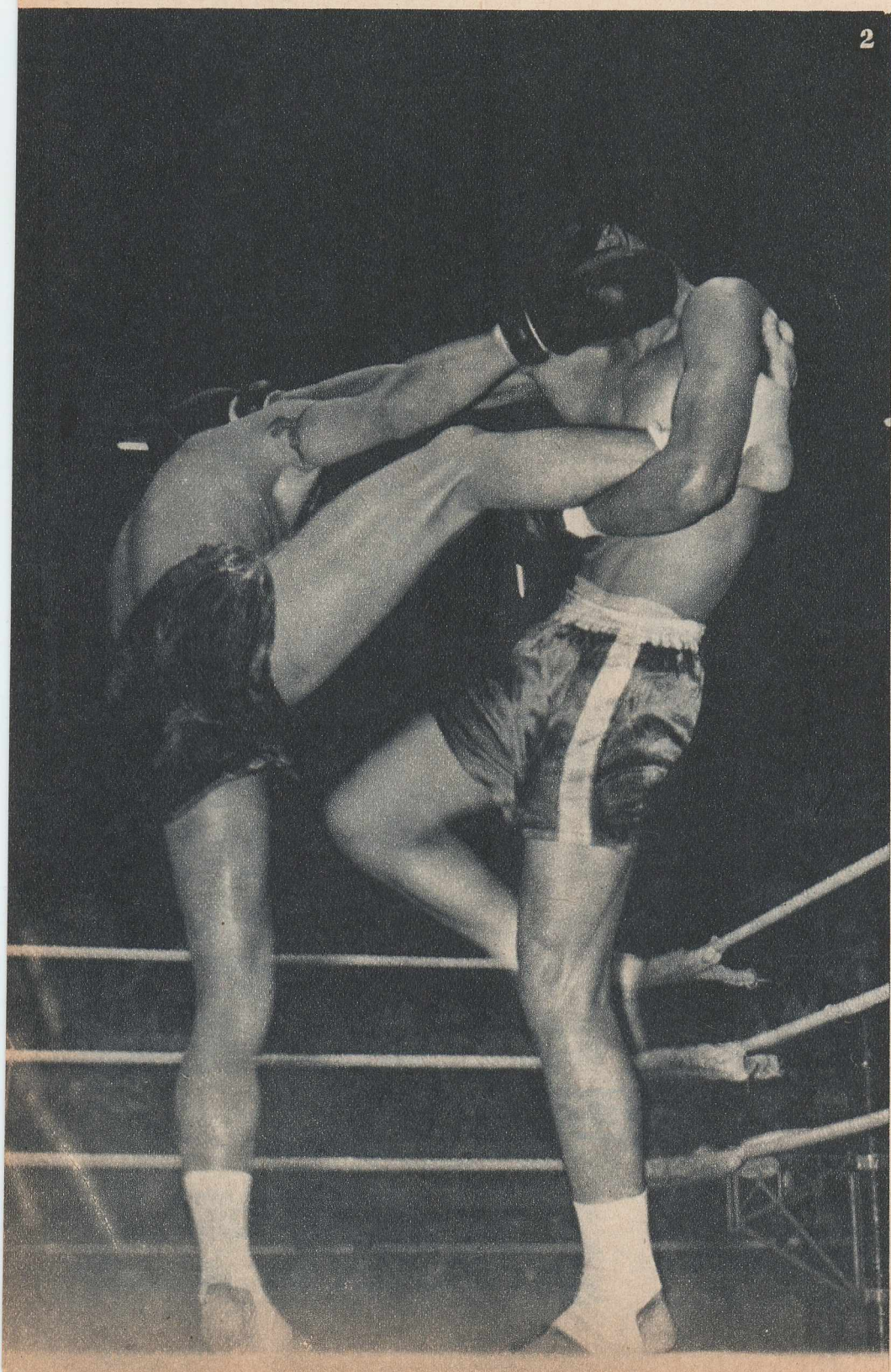
Ceea ce dă o caracteristică deosebită boxului la Bangkok este ritmul susținut al luptei, neexistînd nici un moment de lîncezeală: patru pumni și patru picioare se mișcă fără încetare, în sunetele unei muzici îndrăcite. Arbitrii au o sarcină relativ ușoară, deoarece nu au de sancționat neregularități. Din cînd în cînd arbitrul îi separă pe cei doi boxerii sau îi oprește să lovească atunci cînd unul dintre ei este la podes. Adeseori un boxer prinde piciorul adversarului să sub braț, în timp ce-i cară pumni cu nemiluita în bărbie, pînă ce intervine arbitrul.

Se știe că francezii practicați și ei cîndva acest sistem, pe care-l numeau „La savatte”. Japonezii au avut la rîndul lor competiții similare, cunoscute sub numele „karate”. În prezent acest gen de box declarat neregularitar, nu se mai practică nicăieri în afară de Tailanda.

1 Înainte de întîlnirea bătălei a gongului: un prietărie contact cu podeaua, potrivit unui străvechi ritual.

2 Pe un ring din Bangkok, capitala Thailandei: puștin box și ceva mai mult catch-as-catch-can.

3 Orchestra cîntă, meciul de box e în plină desfășurare.

Artistul Poporului Gheorghe Storin a împlinit 80 ani, dintre care 60 consacrați teatrului. Iată-l, cu prilejul sărbătoririi.

Fotografale de A. COPOS

RADIOJURNALE. BULETINE DE ȘTIRI

Zilnic. Progr. I: 5.00, 6.00, 7.00, 11.00 (afară de miercuri), 18.00, 17.00, 20.00 (afară de joi), 22.00 (joi la 22.30), 23.50-23.55
 Progr. II: 12.00, 14.00, 16.00, 18.00, 21.00 (vineri 21.30), 23.00 (sâmbăta și 0.50)
 Duminică. Progr. I: 7.00, 13.00, 19.30, 22.00, 23.50-23.55
 Progr. II: 7.50, 14.00, 18.00, 20.00, 23.00

COTELE APELOR DUNĂRII

Zilnic: 13.40 (Progr. I)

RECOMANDĂRI DIN PROGRAM

Zilnic: 12.10 (Progr. II), 13.05 (Progr. I)

DUMINICĂ 7 APRILIE Programul I 6.00: Cîntece și jocuri populare 6.30: Rapsodii 7.10: Concert de dimineață 8.00: Sumarul presei centrale 8.10: Școala și viața 8.30: Cîntece și jocuri populare românești și ale minorităților naționale 9.00: Piese de estradă 9.30: Teatru la microfon pentru copii: „Cea mai frumoasă cupă” 10.19: Muzică instrumentală 10.30: Corul Uzinelor „Republica” din București și Corul minerilor din Petrila 11.00: Program muzical dedicat frunțașilor de pe ogoare 11.30: Vorbește Moscova! 12.00: Muzică din opere cerută de ascultători 12.20: Interpretări de muzică ușoară 13.10: De toate pentru toți 14.00: Muzică populară 14.30: Piese instrumentale de mare popularitate 14.45: Muzică ușoară 15.10: Poemul folcloric „Pe Dunăre în jos” de Paul Constantinescu 15.30: Din viața satelor patriei 16.10: Jocuri populare 16.30: Cîntă Arta Florescu 16.50: Muzică de estradă 17.15: Mic recital interpretat de pianistul Gheorghe Halmos 17.30: Transmisiune sportivă 18.30: Romante 19.00: Din operele lui Francis Lopez 19.35: „Melodii... melodii...” — emisiune de muzică ușoară 20.00: Teatru la microfon: „Oceanul” de Aleksandr Stein 21.35: Muzică de dans 23.10: Concertul în re major pentru vioară și orchestră de Johannes Brahms — solist Yehudi Menuhin, acompaniat de Orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat „George Enescu”, dirijor George Georgescu.

Programul II 7.00: Cîntă Nafara reprezentativă a armatei 7.30: „Sat nou, cîntec nou” 8.00: Muzică ușoară 8.30: Clubul voloșiei 8.50: Anunțuri, muzică 9.00: Muzică populară cerută de ascultători 9.30: Valsuri 10.00: Arie și duete din opera „Lakmé” de Délibes 10.30: Revista presei străine 10.38: Cîntă Orchestra de estradă a Radioteleviziunii sovietice, dirijată de Iuri Silantiev 11.00: Transmisiunea concertului Orchestrei simfonice a Filarmonicii de Stat „George Enescu”, dirijor Mircea Cristescu. În program: Concertul pentru orchestră de Zoltan Kodaly; Concertul nr. 3 în sol major pentru vioară și orchestră de Mozart — solist Ion Voicu; Simfonia a III-a pentru orchestră, orgă, pian și cor de George Enescu. Își dau concursul: Helmuth Plattner, Virgil Gheorghiu și Corul Filarmonicii de Stat „George Enescu”, dirijor Vasile Pîntea. În pauză: Emisiunea „Cinema” 13.00: Concert de prinz 14.05: Cîntă Iolanda Mărculescu — în program muzică ușoară 14.30: Cine știe, câștigă! Temele: „Drumetind prin Bucugi”, „Leonardo da Vinci” 15.15: Răsună cîntecul și jocul pe întinsul patriei 15.45: Piese de estradă interpretate la pian 16.00: Oameni și fapte 16.08: Din creația compozitorilor înaintași: cîntece de Gheorghe Cucu 16.30: Concertul pentru voce și orchestră de Reinhold Gliere; Divertisment pentru orchestră de coarde și doi clarineti de Dumitru Capolănu 17.01: Duete din opere interpretate de cîntăreți romini 17.15: Versuri despre primăvară 17.26: Muzică ușoară cerută de ascultători 18.05: Din spectacolele Teatrului de Operă și Balet al R.P.R. 19.00: Muzică de estradă 19.20: Mici piese instrumentale 19.30: Din cîntecele și dansurile popoarelor 20.05: Muzică ușoară de Elly Roman 20.20: Cîntă Ion Cristoreanu 20.35: Vitrina cu noutăți de muzică ușoară (reluare) 21.05: Muzică de dans 21.45: File de istorie literară 22.00: „Săptămîna muzicii maghiare” — muzică de dans 22.34: Sonata nr. 3 în fa major „A primăverii” de Beethoven — interpretează violonistul Ștefan Gheorghiu și pianistul Valentin Gheorghiu 23.10—24.00: Muzică de dans.

LUNI 8 APRILIE Programul I 5.07: Muzică ușoară 5.30: Gimnastică 5.40: Melodii populare 6.07: Muzică de balet de Meyerbeer 6.20: Emisiunea pentru sate 6.30: Marșuri 6.45: Salut voios de pionier! 7.10: Dansuri de estradă 7.30: Statal medicului: Sarea și rolul ei în alimentație 7.35: Anunțuri, muzică 7.45:

Jocuri populare 8.00: Sumarul ziarului Șcintea 8.08: Muzică instrumentală românească 8.30: Muzică din operele 9.00: Tîncrețea ne e dragă 9.20: Cîntece 9.30: Muzică populară 10.00: Muzică ușoară 10.30: Cvarletul nr. 1 opus 11 în re major de Ceaikovski — interpretează Cvarletul „Smetana” 11.05: Muzică din opere 11.30: Melodii de estradă 12.00: Poemul simfonic „Eroii Jiului” de Constantin Bobescu 12.23: Muzică populară 13.10: Muzică distractivă 14.00: Concert de prinz 14.30: Muzică populară 16.00: Melodii de muzică ușoară de compozitori din țări socialiste 15.30: Fragmente din operele lui Gh. Dumitrescu 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Din repertoriul clarinetistului Traian Lăscuț-Făgărășanu 17.10: Program interpretat de flautistul Petre Maticiu 17.30: Prietena noastră cartea 18.00: Melodii de estradă de compozitori sovietici 18.30: Lecția de limba rusă (incepători) 18.40: Dansuri vocale și orchestrale din opere 19.00: În pas cu știla! 19.20: Burlesca pentru pian și orchestră de Richard Strauss — solistă Sofia Cosma, acompaniată de Orchestra simfonică a Radioteleviziunii, dirijor Carol Litvin 19.45: Muzică populară interpretată de Benone Sinulescu 20.15: Muzică ușoară de Silie Dinicu 20.30: Noapte bună, copii! 20.40: Simfonia I de Tiberiu Olan 21.15: Pe teme internaționale — Ziua elberării Africii 21.25: Muzică ușoară românească 22.25: Concertul nr. 2 în fa major pentru pian și orchestră de Dmitri Șostakovič — solist, compozitorul; Concertul pentru flaut, corn englez și orchestră de coarde de Arthur Honegger — solști Fernand Dufrenç și Paul Taillefer 23.00: Muzică ușoară.

Programul II 12.15: Muzică ușoară 12.45: Muzică de balet 13.15: Însemnări de reporter 13.22: Muzică populară românească și a minorităților naționale 14.10: Cîntă tenorul Mihail Știrbei 14.30: Cîntă Luminița Cosmin, Maria Moraru, Constantin Drăghici, Valentin Teodorian 15.05: Fragmente din „Divertisment rustic” de Sabin Drăgoi 15.30: Cîntece populare ruse interpretate de Boris Stokolov 15.45: Muzică de estradă 16.10: Piese interpretate de coruri bărbătești 16.30: Scene vesele din opere 17.00: Melodii românești de muzică ușoară 17.30: Statal medicului (reluare) 17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: Preludiu la unison din Suita I opus 9 în do major de George Enescu; Concertul în re minor pentru violoncel și orchestră de Lalo — solist Vladimir Orlov 18.45: Soliști și formații artistice de amatori 19.15: Muzică corală de Sigismund Toduță 19.30: Din activitatea sfaturilor populare 19.40: „Ghid muzical” (13) (reluare) 20.20: Din muzica popoarelor 21.15: Muzică corală preclasică 21.30: Lectură dramatizată după nuvela „Vanina Vanini” de Stendhal 22.00: Arie din opere interpretate de Ana-Roja Vasiliu și George Niculescu-Basu 22.22: Muzică ușoară 23.10—24.00: Muzică de cameră de Loeliet, Adriano Banchieri, Joseph Haydn.

MARTI 9 APRILIE Programul I 5.07: Muzică populară 5.30: Gimnastică 6.07: Polci 6.20: Emisiunea pentru sate 6.30: Cîntece din folclorul nou și jocuri populare 6.45: Salut voios de pionier! 7.10: Cîntece 7.30: Statal medicului; Orfeonul 7.35: Anunțuri, muzică 7.45: Valsuri instrumentale 8.00: Sumarul presei centrale 8.08: Melodii populare 8.30: Trei tablouri simfonice de Victor Iusceanu; Scenă pastorală pentru flaut și orchestră de Petre Enescu 9.00: Muzică corală 9.30: Melodii cubaneze 10.00: Muzică populară românească și a minorităților naționale 10.30: Muzică din opere 11.05: Sonata opus 120 în la major de Schubert — interpretează pianistul Friedrich Wührer 11.30: Cîntă Orchestra de muzică populară „Orzișorul” din Roșiori de Vede 11.45: Radio prichindel 12.00: Uverturi 12.30: Răspundem ascultătorilor 12.40: Arie și duete de dragoste din opere 13.10: Din comoara folclorului nostru 14.00: Concert de prinz 14.30: Muzică ușoară românească 15.00: Selecțiuni din opera „Oberon” de Weber 15.30: Piese pentru chitară 15.45: Din muzica popoarelor 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Cîntece patriotice 17.10: Arie din opere și opere interpretate de Elisabeta Neculce-Carțis și Ion Stoian 17.38: Concertul pentru flaut și orchestră de Anatol Vieru, solist Nicolae Alexandru 18.00: Universitatea tehnică radio — ciclul metalurgic 18.15: Muzică populară interpretată la taragot de Iosif Milu 18.30: Limba noastră — vorbește acad. prof. Al. Graur 18.40: Muzică de cameră de Paul Constantinescu 19.00: Revista economică radio 19.20: Muzică de estradă 19.35: Program muzical pentru frunțași în producție 20.15: Muzică ușoară interpretată de Dorel Liveanu 20.30: Noapte bună, copii!

(Continuare în pag. 22-23)

CARNET

De la etajul V

TABLOURI ÎNTR-O EXPOZIȚIE

O coloană de autobuze trece cu zgomot infundat prin fața ferestrei. O mașină, a doua, patru, șapte. Sînt autobuze albastre, venind dinspre Griviței: se îndreaptă către Bucureștii Noi.

La geamuri, capete curioase, cîteva căciuli și numeroase nasuri de copii.

În față, lîngă șofer, un cetățean cu microfonul la gură. Autobuzele, acuma e clar, aparțin O.N.T.-ului. Călătorii sînt turiști. Turiștii — e duminică, am uitat să precizez că e duminică — sînt țărani sosiți pentru o zi în Capitală. Să vadă.

...Ciudad, încerci de fiecare dată un sentiment ciudad, greu să-l definești, cînd constai că faptul întîmplat acuma în fața ochilor tăi nu se putea ivi altădată. Tresari, ca la o replică neașteptată pe scenă (toate replicile memorabile sînt, pe undeva, neașteptate, adică altfel decît te... aștepti), și meditezi o clipă pe marginea senzației de surpriză. Într-adevăr, e destul de ciudad să constai că în urmă cu optsprezece sau douăzeci de ani, ar fi fost imposibil ca autobu-

zele albastre să transporte turiști de la țară prin piața născută din încrușișarea Griviței cu bulevardul 1 Mai. Motive, cel puțin două:

1) Nu existau turiștii. Nu. Țăranii de la Cîrlibaba aveau preocupări cu totul străine de organizarea, prin agenție, a excursiilor în autocare cu fotolii de piele și microfon. Ghid îi trebuia argatului? La autocar se gîndeau nevastă-sa? Copiii lor auziseră vreodată cuvîntul „excursie”?

2) Nu era ce să vizitezi. Presupunînd, cu ajutorul absurdului, o organizație de turism care să inițieze voiajuri la sfîrșit de săptămînă în Piața Chibrit, ce anume ar fi izbutit călăuza de lîngă șofer să recomande publicului? (contra cost cuprinzînd autobuz + masă + mahlă.) Ce?

— La stînga, circiuma „La Vampiru” cu teighea și patru mese.

— La dreapta, rufe la uscat pe frînghie.

— La stînga, noroi pînă-n glezne: nu îndrăzniți fără cizme.

— La dreapta, case tipice: luminarea cu gaz.

— La stînga, copil rahiitic jucîndu-se în băltoacă.

— La dreapta, copil ofticos jucîndu-se în băltoacă.

Peisaj.

... Uite, se întorc autobuzele albastre. Au fost cu musafirii pînă-n Bucureștii Noi. Au poposit la „Tableta” sau la „Filatura Dacia”? Ori s-au repezit pînă la Mogoșoaia să arate colectivștilor un palat brincovenesc... Se întorc autobuzele albastre îndreptîndu-se spre Ateliere. De la fereastră văd ghidul din prima mașină mișcînd buzele la microfon. Priviri străpung geamurile. Ce le-o fi spunînd ghidul? Nu sînt curios. E de însemnat un singur fapt: că are ce spune.

— La dreapta...

— La stînga...

— La dreapta...

— La stînga...

Are ghidul ce arăta.

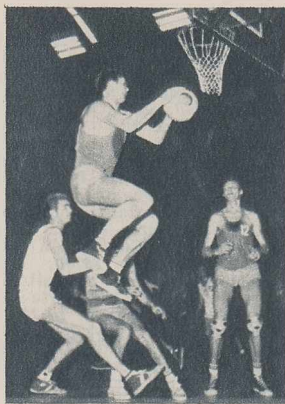
Are și cui.

Cartierul socialist este expus ca o operă de artă pe zidurile orașului și privit cu emoție estetică.

AI. MIRODAN

POVEȘTEA BASCHETULUI

„Am citit nu demult în „Flacăra” un interesant articol despre istoricul fotbalului. Aș dori să citesc și ceva asemănător despre jocul de baschet”.

Liviu PINTICAN
Reghin, str. Gheor. Aron nr. 2

Răspunde antrenorul federal **AUREL PREDESCU** de la Federația română de baschet.

Jocul de baschet a fost inventat în 1891, la Springfield (statul Massachusetts, S.U.A.), de către tânărul instructor de educație fizică James Naismith, dornic să descopere un nou sistem de mișcare în condițiile de sală, mai atrăgător și mai eficace decât aridele lecții de gimnastică. Aproape toate regulile stabilite inițial se păstrează și azi: mingea e mare, rotundă, și se joacă cu mina; nu e permis să pășești cu mingea și nici să-ți atingi intenționat adversarul etc. Naismith se gândise la niște cutii suspendate, dar neavându-le la îndemână a folosit două coșuri de fructe, de la care vine și numele jocului: basket = coș (engl.). În primele meciuri cu public, coșurile erau fixate de balcoane, însă cum unii suporteri prea „zeleși” împiedicau intrarea mingii în coșul echipei favorite, s-a introdus panoul cu suport ce menține

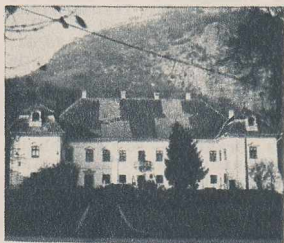
coșul suspendat la înălțimea de 3.05 m. Pe atunci mingea marcată rămânea în coș, fiind scoasă de fiecare dată de o persoană ce se cățăra pe o scară; apoi s-a adăugat un săculeț din care mingea era scoasă trăgându-se de o sfoară. Ceva mai târziu, coșul și-a pierdut fundul, devenind plasa suspendată de un inel metalic ce se folosește și azi.

Jocul de baschet s-a răspândit cu repeziciune și în Europa, fiind de altfel prima disciplină sportivă cu care fetele au apărut în arena sportivă publică.

În 1932 la filință Federația internațională de baschet amator (F.I.B.A.), la care azi sînt afiliate peste 100 de țări. În 1935 s-a disputat primul campionat european. La noi, baschetul a pătruns în 1920, mai întâi în liceele bucureștene „Mihai Viteazul”, „Spiru Haret”, „Matei Basarab”, „D. Cantemir”, „N. Kretzulescu” etc. În 1934 la filință Federația română de baschet și volei. Dar o largă răspîndire în mase cunoaște baschetul abia acum, în anii puterii populare. Cităm, dintre performanțele reprezentativelor noastre naționale: feminin — locul 4 la campionatele europene din 1962 și locul 8 la campionatele mondiale de la Moscova; masculin — locul 7 la campionatele europene din 1961.

Muzeul din Deva

Vă trimit fotografia unei clădiri care se numără printre cele mai vechi și mai interesante monumente istorice din

reglunea noastră: castelul Bethlen din Deva—construcție cunoscută și sub denumirea de „Magna Curia”. Castelul a fost înălțat în anul 1582 și se află la poalele dealului ce domină orașul. Clădirea se păstrează bine și azi. În secolele XVI-XVII a servit ca palat principilor Ardealului. În prezent aici se află instalat Muzeul regional — unul din muzeele cele mai bogate în vestigiile ale epocii daco-romane.

I. HENT
funcționar, Deva

DE UNDE SĂ NE PROCURĂM GIȘTE-MATCĂ?

„Am citit în nr. 3/1963 al revistei „Flacăra” reportajul „Studenții care n-au vacanță de iarnă”, în care se vorbește despre cercurile agrozootehnice ale colectivităților din Grădiște. Reportajul ne-a interesat mult, întrucît și noi, colectivități din Horia, Raionul Roman, sîntem în căutarea unor posibilități de sporire a veniturilor gospodăriei noastre colective. Una din aceste posibilități ar fi creșterea de păsări, și în special de giște (condițiile locale ne-o permit). În legătură cu aceasta am vrea să cunoaștem o gospodărie de stat sau colectivă de unde am putea procura giște-matcă.

N-ați vrea să ne ajutați în această privință?”

Maria MÎNDRU
președinta Gospodăriei agricole colective din com. Horia, Raionul Roman

Răspunde dr. **SVETISLAV NICOLICIN**, de la Consiliul Superior al Agriculturii.

Cele mai indicate rase de giște în sensul dorit de dvs. sînt „Danubiana” și „Albă de Banat”, ce se găsesc mai ales în Dobrogea. Gospodăriile agricole colective din această regiune au în fiecare primăvară — de obicei prin luna mai — un număr de boboci de giște ce devin adulte pînă în primăvara următoare, cînd pot produce ouă. Printre gospo-

dăriile crescătoare de giște cărora vă puteți adresa, sînt cele din comunele Limanu, Topraisar și Cumpăna. Indicații asupra altor gospodării cu care se poate contracta achiziționarea unor boboci mai măricei, în vîrstă de o lună și jumătate-două, se pot obține și de la Consiliul agricol regional Dobrogea.

ÎNTR-O DUMINICĂ LA BIBLIOTECA COMUNALĂ

Recent am vizitat sediul bibliotecii comunale din Biertan, Raionul Medias. Încăperile erau pline de colectiviști, veniți să împrumute cărți și să asculte referate asupra celor

mai noi lucrări apărute. Într-un interval de două luni, un număr de 850 de colectiviști au împrumutat de la biblioteca comunală din Biertan 2.500 de volume.

Dan VINTILĂ
tehnician, Medias

AȘA SE NAȘTE AURUL

„Aș dori să știu cum s-au format filioanele de aur în pămînt”.

Ion CODRIN
Reșița, bloc 800, apart. 439

Răspunde **MIRCEA ILIE**, doctor în științe mineralogice, Laureat al Premiului de Stat.

În țara noastră mineritul aurului este cunoscut din

timpuri străvechi. Urmele vechilor lucrări miniere de la Brad, Stănița și Roșia Montană dovedesc că acest mînerit are o vechime de cel puțin 2500 ani și a continuat fără întrerupere pînă în prezent. Cele mai importante zăcăminte aurifere sînt localizate în două regiuni vulcanice, și anume: în regiunile muntoase din nordul localităților Baia Mare și Baia Sprie și în „poligonul aurifer” al Munților Apuseni.

Aurul din filioanele acestor regiuni se află adeseori în stare liberă, sub formă de foițe, firigoare și cristale izolate sau strînse în clorhini. Alteori însă aurul este asociat cu sulfurile metalice — în special cu pirita — sau combinat cu telurul, dînd telururi de aur. În stare liberă, aurul se extrage prin măcinare și amalgamare; din telururi, extracția este mai complicată, ele fiind supuse operațiilor de flotare sau clanurare.

Aurul se găsește sub formă de filioane în coșurile vulcanilor stîniți din timpul terțiarului (riolite, dacite, andezite, sau în apropierea acestora. Filioanele metalifere sînt crăpături ale scoarței Pămîntului: în care s-au depus diferite săruri minerale în timpul erupțiilor vulcanice. Pămîntul se află într-o continuă prefacere, care produce deranjamente în constituția scoarței. Materia topită — numită magmă — care se află în bazine adînci, folosește crăpăturile produse astfel și iese la suprafață sub formă de lave. Aceste manifestări magmatice sînt însoțite de apă fierbîntă încărcată cu diferite minerale și metale. Ajunse spre suprafață, apele se răcesc treptat și depun succesiv partea sterilă a filonului sau ganga — alcătuită din cuarț calcit, barită etc. — și apoi sulfurile metalice (plena, galena, pirita, calcopirita împreună cu aurul liber. Pe această cale, numită hidrotermală, s-au format filioanele de mercur, aur, argint, plumb cupru și zinc din Munții Apuseni și Maramureș. Aceste filioane se întînesc de obicei în roci cu duritate mijlocie

PROGRAMUL DE RADIO

20.40: Vă invităm la dans 21.15: Cine știe, câștigă (reluare) 22.25: Muzică de estradă 23.00: Muzică din opere și operete.

Programul II 12.15: Muzică populară din Moldova 12.37: Muzică pentru radio de Filip Lazăr; Concertul pentru pian și orchestră de Grieg — solist Dînu Lipatti 13.16: Pagini din literatura contemporană turcă 13.30: Muzică ușoară de compozitori sovietici 14.10: Ansamblul armatei și Ansamblul folcloric al Statului Popular al Capitalei 14.30: Simfonia nr. 40 în sol minor de Mozart 15.00: Muzică populară interpretată de Victoria Baciu, Nicolae Bob Stănescu și Niță Vădeanu 15.30: Pagini alese din muzica ușoară 16.10: Muzică vocală 16.30: Melodii de dragoste de compozitori romîni 17.00: Suita „Rossiniana” de Respighi 17.30: Sfatul medicului (reluare) 17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: Dicționar muzical (13): Simfonia (reluare) 18.30: Corul de copii al Radio-televiziunii 18.45: Fișe de cititori 19.00: Melodii populare rominești 19.30: Lecția de limba franceză (avansați) 19.40: Muzică de estradă interpretată de orchestre de coarde 20.00: Arie din opera „Kneazul Igor” de Borodin 20.30: Muzică de dans 21.45: Recital de poezie rominească 22.00—24.00: Ciclu „Simfonii de Gustav Mahler” — Simfonia a III-a în re minor. În pauză, la ora 22.50: Buletin de știri.

MIERCURI 10 APRILIE Programul I 5.07: Muzică de estradă 5.30: Gimnastică 5.40: Cîntece și jocuri populare 6.07: Cîntece 6.20: Emisiunea pentru sate 6.30: Melodii la acordeon 6.45: Salut voios de pionieri! 7.10: Valsuri interpretate de fanfară 7.30: Sfatul medicului:

Sfaturi pentru cei ce lucrează mult în picioare 7.35: Anunțuri, muzică 7.45: Jocuri populare 8.00: Sumarul presei centrale 8.08: Muzică ușoară 8.30: Coruri și dansuri din opere 9.00: Poeme simfonice — „Virtul cu Dor” de Ion Hartulary Darclée; „Prin pădurile și livezile Boemiei” de Bedrich Smetana 9.30: Muzică populară 10.00: Teatrul la microfon: „Prietenia mea Pix” de V. Em. Galan 11.37: Corul U.T.M., dirijor Marin Constantin 12.00: Dansuri de estradă 12.30: Arie și scene din opera „Mignon” de Thomas 13.10: Rapsodia pentru vioară și orchestră de Haclaturian — interpretează Leonid Kogan acompaniat de Orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat din Moscova, dirijor Kiril Kondrașin 14.00: Concert de prînz 15.00: Muzică populară din Banat 15.30: Coruri din opere și operete 16.00: Piese pentru vioară de Fritz Kreisler 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Muzică ușoară de Ștefan Kardos 17.10: Cîntece și jocuri din țări socialiste 17.30: „Prietenii lui Do-Re-Mi” 18.00: Poemul simfonic „Didona” de Alfred Alessandrescu 18.30: Lecția de limba engleză 18.40: Cîntă Paul Robeson 19.00: Jurnalul satelor 19.25: Romanțe 19.45: Muzică ușoară 20.15: Muzică corală de Ion Danielescu 20.30: Noapte bună, copiii! 20.40: Din viața de concert a Capitalei 21.15: Medalion — Artistul Poporului Jules Cazaban 21.45: Muzică populară 22.25: Baletul „La piață” de Mihail Jora, în montaj muzical-literar 22.50: Cîntă Adriana Ciuciu-Costescu, solistă a Operei de Stat din Timișoara, și Vida Viktor, solist al Operei Maghiare de Staf din Cluj 23.15: Concert de noapte.

Programul II 12.15: Cvartetul nr. 1 opus 21 în sol major de Constantin Dimitrescu 12.43: Din folclorul popoarelor 13.15: Înmormări de reporter 13.25: Mici piese de estradă 14.10: Muzică distractivă interpretată de fanfară 14.30: Concert din opere 15.00: Muzică ușoară 15.30: Simfonia nr. 103 în mi bemol major de Haydn 16.10: Suite și fantezii de estradă 16.30: Muzică populară rominească și a minorităților naționale 17.00: Muzică din opere interpretată de soliști ai teatrelor muzicale din țară 17.30: Sfatul medicului (reluare) 17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: Melodii populare 18.35: Sonata nr. 1 în do major de Kabaievski; Lieduri de Tudor Ciortea 18.50: Microfolietoane 19.00: Muzică ușoară rominească 19.30: Lecția de limba rusă (avansați) 19.40: Arie și duete din opere interpretate de cîntăreți romîni 20.12: Concertino în stil clasic de Dînu Lipatti 20.30: Tribuna radio — „Pagini din istoria gîndirii progresiste în România” 20.40: Muzică populară interpretată de Natalia Gliga și acordeonistul Sile Ungureanu 21.15: Interpreți de muzică ușoară (reluare) 22.00: Ciclu „Pagini din muzica preclasică”—Cîntecul francez în epoca Renasterii 22.30: Muzică de dans 23.10: Muzică ușoară 23.25—24.00: Sonata opus 11 în fa diez minor de Schumann — interpretează pianistul Emil Ghileș.

JOI 11 APRILIE Programul I 5.07: Muzică interpretată de fanfară 5.30: Gimnastică 5.40: Cîntece 6.07: Muzică ușoară 6.20: Emisiunea pentru sate 6.30: „Viață nouă, cîntec nou” — program de cîntece populare 6.45: Salut voios de pionieri! 7.10: Muzică de estradă 7.30: Sfatul medicului: Seta ca simptom 7.35: Anunțuri, muzică 7.45: Muzică instrumentală 8.00: Sumarul presei centrale 8.08: Melodii populare rominești 8.30: Muzică de cameră 9.00: Vreau să știu! 9.25: Muzică ușoară 10.00: Arie și scene din operele lui Ceaiikovski, în interpretarea soliștilor noștri 10.30: Sonata

pentru violoncel și pian de Valenți Gheorghiu 11.05: Muzică ușoară 11.37: Suită de dansuri din baletul „Prinț cerșetor” de Laurențiu Profeta 12.00: Cîntece de dragoste și jocuri populare 12.35: „Piese mici...” interpreți mari — în program, muzică instrumentală 13.10: Serenade, canțonete și rondou din opere 14.00: Muzică populară din Ardeal 14.30: Muzică ușoară 15.00: Di muzica popoarelor 15.30: Muzică de estradă 15.43: Concertul nr. 2 în mi bemol major pentru pian și orchestră de Beethoven — solistă Maria Cristia 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Muzic vocală 17.10: Cîntece de Matei Socol 17.30: Concert de muzică din opere 18.00: Universitatea tehnică radio — ciclu chimie 18.15: Cîntă Florea Cioc 18.30: Lecția de limba franceză (incepători) 18.40: Muzică ușoară 19.00: Jurnal de întrecere 19.15: Program muzic pentru fruntași în producție 19.50: Transmisiunea concertului Orchestrei simfonice a Radioteleviziunii. Dirijor Eugen Pricope. În program: Suită pentru orchestră „Muzica apelor” de G.F. Haendel; Simfonia nr. 29 în la major (primă audiere) de W.A. Mozart; „Două schițe” de Doru Popovici; „Patru inverșiuni” (primă audiere) de G.F. Malipier și Suita de balet „Amorul vrăjtor” de M. de Falla—solistă Elena Cernel. În pauză: Emisiune literară 22.55: Muzic de dans.

Programul II 12.15: Cîntăreți care ne-au vizitat țara — Vladimir Ivanovsk Dimităr Uzunov, Katia Gheorghiev 12.45: Muzică ușoară rominească 13.10: Note de lector 13.25: Muzică populară rominească și a minorităților naționale 14.10: Cîntă Cristina Porgratz și Norocel Dimitriu 14.30: Suita „Tablouri dintr-o expoziție” de Mușorgski-Ravel — interpretează Orchestra simfonică N.B.C., dirijor Artur Toscanini 15.04: Melodii de primăvară 15.24: Fragmente din opera „Săruti Clanitel” de Milutin 16.10: Cîntec pionieresc 16.30: Melodii populare

deoarece în rocile moi nu se pot forma crăpături impo-
tante, iar în cele prea dure
crăpăturile au fost prea subțiri
și nu au permis pătrunderea
apelor calde.

DANSURI DIN VLAȘCA

Colectivității din satele Re-
nus, Oinacu, Tărtășești, si-
uate în sudul Regiunii Bucu-
rești, au primit recent vizita
șchipei de jocuri și a brigăzii
artistice de agitație a Fabricii
le zahăr din Giurgiu.

Cu acest prilej, artiștii ama-
lors au interpretat frumoase
lansuri din Vlașca, precum
și melodii de muzică popu-
ară și ușoară.

Emilian BÎRSĂNESCU
Giurgiu, str. Dunării nr. 26

**CUM AM AJUNS
LA MUZICA SIMFONICĂ**

Găsesc adesea în articolele
de apar în rubrica muzicală
„Flacăra” un ajutor în
ărgirea orizontului meu de
ascultătoare, o îndrumare pre-
doasă în înțelegerea muzicii
simfonice, de care am început
să mă apropiu nu demult.
Evident, întâi am fost atra-
să de muzica ușoară și de
stradă (pe care continui să e
iubesc), apoi de cea de ope-
tă, de aici am trecut la
operă și prin aceasta am ajuns
la muzica simfonică. Pe acest
lrum am fost ajutat și de
dicurile de inițiere muzicală,
le concertele ascultate la
adio sau în săli, de lecturile
în biografiile marilor com-
pozitori (îndeosebi „Beetho-

ven” de R. Rolland). La în-
ceput ascultam mai mult pen-
tru plăcerea urechii, fără a
înțelege prea mult. Pentru
înția oară mi-am dat seama
că înțeleg într-o oarecare
măsură, când într-o seară am
ascultat Concertul pentru pian
și orchestră de Ceaikovski.
De atunci, am îndrăgit și pe
Beethoven, Mozart, Haydn,
Enescu și chiar pe Wagner,
despre care se zice că ar fi
„greu”. Mai „grea” mi se
pare însă muzica simfonică
modernă (despre care s-a
scris în „Flacăra” nr. 391).
Fiind compusă în alt stil, nu
mi-e ușor să mă acomodez cu
ea. Totuși, voi persevera, căci
numai ascultând muzica o
poți înțelege și iubi. Și merită,
căci e una din cele mai nobile
bucurii ale minții și sufletu-
lui.

Lucia APOSTOL
elevă cl. X, Școala medie nr. 34,
str. Chopin nr. 5
București

CITITORII CĂTRE CITITORI

Următorii cititori doresc să
corespundă prin poștă: **Ioan**
Hent, funcționar, Deva, str.
Eminescu nr. 131; filatelie,
ilustrate; **Leon Iancovici**, elev,
Craiova, str. Anul 1848 nr. 4
bis; ilustrate; **Bebe Tabără**,
elev, Ploiești, str. Nelu Roșu
nr. 41; muzică, sport, ilustra-
te; **Terezia Monosesz**, conta-
bilă, Gherla, str. Dragoș
Vodă nr. 14, Reg. Cluj; ilus-
trate; **Murat Giulechi**, elev,
Techirghiol, Reg. Dobro-
gea; ilustrate; **Dumitru C.**
Ilie, laborant, Tîrgoviste, str.
Cpt. Andreescu nr. 74; ilus-
trate; **Emilia Airinei**, elevă,
Fălticeni, str. Gh. Dimit-
trov nr. 93; literatură, ilus-
trate; **Rodica Chirilă**, elevă,
Fălticeni, str. I.C. Primu
nr. 22; literatură, ilustrate;
Musea Ceavdar, elev, Novo-
selsk, Rn. Bolgrad, Reg.
Odessa, U.R.S.S.; teme diver-
se; **George Lupușor**, com.
Singerei Vechi, str. Lenin
nr. 73, Rn. Lazo, R.S.S. Moldo-
venească, U.R.S.S.; ilustrate
(în română, rusă, franceză);
Andrzej Lachansky, Warszawa
12, ul. Kazimierzowska 46/48,
R.P. Polonă; filatelie (în

polonă și rusă); **Jan Stabu-**
szewski, Nunec, Tartak, pow.
Siemiatycze, woj. Białystok
R.P. Polonă; filatelie; **Ileana**
Gheorghiu, studentă, Galați,
câminul studențesc, bloc B,
str. Elena Cuza nr. 6; ilus-
trate; **Fernanda Poenaru**, ele-
vă, Buzău, aleea 30 Decem-
brie nr. 6; teatru, muzică
ușoară, cinema; **Mitică Ceau-**
șescu, miner, Vulcan, câminul
tineretului nr. 3, et. II, ap.
41, Rn. Petroșani; ilustrate,
cinema; **Constanța Vilcea**, mun-
citoare, Uzinele textile Cis-
nădie, unitatea nr. 1, Rn.
Sibiu; literatură, cinema,
ilustrate; **Lenuta Ignat**, mun-
citoare, Cisnădie, str. 1 Mai
nr. 48; literatură, ilustrate,
cinema; **Maria Stan**, mun-
citoare, Cisnădie, str. 1 Mai
nr. 43; ilustrate; **Angela**
Stan, studentă, București, str.
Academiei nr. 7, Rn. 30 De-
cembrie; ilustrate; **Lili Voi-**
nea, studentă, Brașov, cămi-
nului nr. 4 „N. Bălcescu”, str.
V.I. Lenin nr. 2; ilustrate;
Stela Marin, Școala de 8 ani
Lipnița, Băneasa, Reg. Do-
brogea; filatelie, ilustrate;
Artur Olteanu, student, Timi-
șoara, căminul nr. 1, bd.
Mihai Viteazu nr. 1; ilustrate;
Vira Bogdan, **Vera Dica** și
Constanța Rogneanu, eleve,
Bistrița, bd. Republicii 18-20,
Reg. Cluj; literatură, sport,
film, ilustrate; **Lili Dinu**,
elevă, Focșani, str. V. Chilli-
an, nr. 20; teme diverse,
ilustrate; **Susi Gîrbe**, directo-
rea Căminului cultural din
com. Coșca, Rn. Șomcuța Mare,
Reg. Maramureș; ilustrate;
Petre Tomuța, funcționar,
Arad, str. M. Eminescu nr. 46;
ilustrate; **Maria Ardeleanu**,
profesoară, com. Vășad, Rn.
Marghita, Reg. Crișana; ilus-
trate; **Petrana Ungureanu**,
elevă, com. Sarinasuf, Rn.
Tulcea; ilustrate; **Luminița**
Constantinescu și **Doina Ale-**
xandrescu, eleve, Pitești, str.
Horia, Cloșca și Crișan nr. 34;
ilustrate; **Eleonora Negru**,
soră, Spitalul de copii Pclîșa,
Rn. Hațeg, Reg. Hunedoara;
ilustrate; **Alexandru Aurelian**,
maistru frigotehnist, Galați,
aleea Mîmoza nr. 8 A;
ilustrate; **Corneliu Stoica**,
student, Galați, str. Elena
Cuza nr. 6, bloc C; ilustrate.

**CINEMA CU...
ECHILIBRISTICĂ I**

Urmăresc cu interes rubrica
de actualități cinematografice
din revista „Flacăra”, care mă
orientează adesea în alegerea
filmelor. Ca pasionat cinefil,
nu mă interesează numai
filmele, ci și condițiile în care
se face vizionarea. Pe drept
cuvînt ne mlădrim cu noile
săli de cinema „G. Coșbuc”,
„Floreasca”, „Ștefan cel Mare”,
etc., moderne, elegante, con-
fortabile, unde vizionarea
unui film este o adevărată
plăcere. Ar fi nedrept să
pretindem săliilor mai vechi
aceleși condiții de confort.
Însă nu putem trece cu vede-
rea peste neglijența manifes-
tată în înfrînerea unor
dintre aceste săli. Am fost
deunăzi la cinematograful
„T. Vladimirescu” din calea
Dudești nr. 97. Am avut loc
la balcon. Rîndul de scaune
pe care mă aflam, fiind slab
fixat de dușumea, stătea în
echilibru nestabil, ceea ce ne
determina pe noi, spectatorii,
să executăm un difcil număr
de... echilibristică. În plus,
banda sonoră a filmului era
inestetic acompaniată de scri-
tălul acestor scaune vechi.

Grigore GHEORGHE
muncitor, Spicului Unirii nr. 184,
București

**DE LA
FOTOCORRESPONDENȚI**

Trei cîntărețe amatoare din
brigada artistică de agitație a
Căminului cultural din Lipnița,
Raiului Adamclisi. (Gh. Cioto-
bea, Constanța)

Un colț al Parcului Poporului
din Craiova. (Gh. Stoica, re-
gion)

DE VORBĂ CU CITITORII DIN ROMAN

„Flacăra” a organi-
zat recent o consfă-
țuire cu cititorii ei
din orașul Roman. Cu
acest prilej, partici-
panții la discuții și-au
exprimat părerea de-
spre unele materiale
apărute în „Flacăra”
și au făcut propuneri
pentru îmbunătățirea
tematicii și a formei
de prezentare ale re-
vistei.
În fotografie: as-
pect din sala Teatru-
lui „V. Alecsandri”
din Roman, unde a
avut loc consfătuirea.

07: Sulta în stil vechi opus 3 de
orge Enescu 17.30: Sfatul medicului
(luare) 17.35: Anunțuri, reclame,
ziță 18.05: „Simfonia primăverii” de
rșian Negrea 18.45: Melodii populare
erpretate de soliștii amatori 19.00:
rul Radioteleviziunii 19.30: Tineretea
e dragă! 19.50: Muzică de dans 20.30:
apte bună, copii! 20.40: Doine și
urli populare 21.15: Muzică de dans
45: Părinți și copii 22.00: Muzică
ară și de dans 22.30: Concert Liszt
Lieduri, Vals uitat nr. 2 în la bemol
or, piesa „Sposalizio” și „Rapsodia
gară” nr. 1 în fa minor 23.10—24.00:
ncert din opere și opere.

VINERI 12 APRILIE Programul I
7: Cîntece și jocuri populare 5.30:
mnastică 5.40: Mici formații 6.07:
lodi populare la cererea ascultători-
6.20: Emisiunea pentru sate 6.30:
zică de estradă 6.45: Salut voios de
mier! 7.10: Cîntece de muncă 7.30:
tul medicului — Prepararea legume-
și zarzavaturilor pentru a-și păstra
oarea nutritivă 7.35: Anunțuri, muzi-
7.45: Muzică ușoară 8.00: Sumarul
sei centrale 8.08: Muzică vocală
0: Concertul pentru pian și orchestră
Alexandru Velchorski, solistă Maria
tino 9.00: Din cîntecele și dansurile
oarelor 9.35: Fragmente din operele
-a fost nuntă mai frumoasă” de Nicolae
culescu și „Culegătorii de stеле” de
rin Comișel 10.00: Corul Filarmonicii
Stat „George Enescu”, dirijor D.
tez 10.30: Estrada melodiilor 11.05:
ata în sol major pentru flaut, viola
gamba și clavicin de Antonio Lotti
interpretate de Dumitru Pop, George
osevici și Kurt Mild; Trio opus 73
2 în sol major de Haydn — inter-
preză Jacques Thibaud, Pablo Casals
Alfred Cortot 11.30: Corul Căminului
tural din comuna Fierbinți, Regiunea
curești 11.52: Reportaj 12.00: Cîntă-
i sovietici de operă: Reghina Malin
Nikolai Timcenko 12.30: Muzică
ulară interpretată de Lili Creangă
Stănică Gheorghe 12.40: Dansuri

fantastice de Turina 13.10: Melodii de
estradă 14.00: Concert de prinz 15.00:
Terfețe și cvartete din opere 15.20:
Cîntă Ilina Cerbacev, Violetta Villas,
Marino Marini, Jean Ionescu (vioară), Ga-
rin Moisev (acordeon), Imre Alexandru
(saxofon) 15.45: Lucrări de compozitori
înaintași — două piese simfonice de
George Ștephănescu; Preludiu pentru
orchestră de Enrico Mezzetti; Trei dan-
suri din opera „Fata răzeșului” de
Eduard Caudella 16.15: Vorbește Mos-
cova! 16.45: Cîntă Ileana Constanti-
nescu 17.10: Piese de estradă 17.30:
În slujba patriei 18.00: Universitatea
tehnică radio — ciclul energetic 18.15:
Muzică populară suedeză interpretată la
harpă de nichel de Erik Sahlstrom 18.30:
Lecția de limba engleză 18.40: Cîntă
Roxana Matei și Vasile Micu 19.00:
Jurnalul satelor 19.25: „Istoria teatru-
lui liric românesc” (13) (reluare) 20.15:
Cîntece despre eroii cosmonauților sovietici
20.30: Noapte bună, copii! 20.40:
Cantonete și serenade 21.15: Carnet plastic
21.30: Din arhiva Institutului de
folclor (montaj) 22.25: Muzică ușoară
22.40: Scene din opera „Tristan și Isolda”
de Richard Wagner.

Programul II 19.15: Orchestre simfo-
nice din țară 19.40: Muzică populară
13.15: Limba noastră — vorbește acad.
prof. Al. Graur (reluare) 13.25: Uver-
turi la opere 14.10: „Mîndru-i azi o-
gorul țării” — program de cîntece 14.30:
Muzică de estradă 15.00: Muzică popu-
lară românească și a minorităților
naționale 15.35: Actualitatea în țările
socialiste 16.10: Muzică ușoară 16.30:
Muzică interpretată de fanfară 16.45:
Potpuriu din opera „Fetița olandeză”
de Kálmán 17.00: Violonista Maria
Sivos și flautistul Gavril Costea 17.30:
Sfatul medicului (reluare) 17.35: Anun-
țuri, reclame, muzică 18.05: Simfonia
a IV-a în fa minor de Ceaikovski —
interpretată de Orchestra Filarmonică din
Leningrad, dirijor Kurt Sanderling 19.00:
Muzică ușoară românească 19.30: Teatru
la microfon — „Nud cu vioară” de Noel

Coward 20.50: Muzică de dans 21.45:
Cîntă Bob Azzam 22.00: Muzică populară
22.30: Moment poetic — versuri dedi-
cate zburătorilor cosmonauților sovietici
22.35: Muzică ușoară românească
23.10—24.00: Concert de noapte.

SÂMBĂȚĂ 13 APRILIE Programul I
5.07: Muzică interpretată de fanfară
5.30: Gimnastică 5.40: Melodii populare
6.07: Muzică ușoară 6.20: Emisiunea pen-
tru sate 6.30: Cîntece din folclorul nou
și jocuri populare 6.45: Salut voios de
pionier! 7.10: Valsuri 7.30: Sfatul medi-
cului 7.35: Anunțuri, muzică 7.45:
Marșuri sportive 8.00: Sumarul presei
centrale 8.08: Muzică ușoară 8.30:
Uvertura de Carlos Seixas; Concerto
grosso în re major de Corelli 9.00: Roza
vinturilor 9.25: Muzică populară romi-
nească și a minorităților naționale 10.00:
Piese de estradă 10.15: Cîntece pentru
cei mici 10.30: Divertisment pentru corn
și orchestră de coarde de Alfred Mendel-
sohn — solist Ion Bădănoiu 11.05: Arie
din opere 11.35: Muzică populară in-
terpretată de Cristina Speriosu și Dumitru
Potoroacă 12.00: Piese instrumentale
de mare popularitate 12.20: În săli și
pe stadioane 12.30: Muzică ușoară romi-
nească 13.10: Muzica de scenă „Rosa-
munda” de Schubert — Orchestra Filar-
monică din Viena, dirijor Wilhelm Furt-
wängler 14.00: Muzică ușoară 14.30:
Din folclorul popoarelor 15.00: Con-
cert distractiv 15.45: Recital de poezie
— versuri închinată patriei socia-
liste 16.00: Muzică ușoară 16.15: Vor-
bește Moscova! 16.45: Orchestra An-
samblului folcloric al Statului Popu-
lar al Capitalei 17.10: Scene din opera
„Trubadurul” de Verdi 17.50: Știința
în slujba păcii 18.00: Recital Henryk
Szeryng 18.20: Program muzical pentru
frunțași în producție 19.00: Scrișori
din țară 19.10: Muzică ușoară sovietică
19.30: Muzică de dans 20.15: Cîntă
Maria Tănase 20.30: Muzică de dans
21.15: Șantier editorial 21.25: Muzică
populară 22.25: Muzică de dans 23.17:
Concertul în fa pentru pian și or-

chestră de George Gershwin — solistă
Ludmila Losina.
Programul II 12.15: Cîntece pionierești
12.35: Fragmente din opera „Văduva
veselă” de Lehar 13.15: Muzică populară
din țări socialiste 13.40: Muzică ușoară
14.10: Ciclul de cinci cîntece de Zeno
Vancea; Dansuri rominești de Hilda
Jerea 14.30: Muzică de estradă 15.00:
Melodii populare din Oltenia și Muntenia
15.30: Muzică de balet 16.10: Orchestra
de mandoline a Ministerului Transportu-
rilor și Telecomunicațiilor 16.30: Mic
concert Mozart — Menuet, Andante în
do major, Rondo în re major, Divertis-
ment nr. 1 în mi bemol major 17.00:
Potpuriuri 17.30: Înmănări de reporter
17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05:
Cîntă soprana Lella Cincu și basul Nico-
lae Florei 18.30: Concertul pentru orche-
stră de coarde de Ion Dumitrescu 19.00:
Muzică populară cerută de ascultători
19.30: Pe teme internaționale 19.40: Ori-
chestra de estradă a Radioteleviziunii,
dirijor Jean Ionescu 20.00: Muzică de
dans 20.30: Noapte bună, copii! 20.40:
Muzică populară interpretată de Felici-
cian Fărcașu și de acordeonistul Marcel
Budală 21.16: Muzică de dans 21.45:
Agendă teatrală 22.00: Muzică de dans
22.28: Trio nr. 2 în do major de Johannes
Brahms — interpretează Joseph Sziget
(vioară), Pablo Casals (violoncel) și
Dume Myro Hess (pian) 23.10: Muzică
de dans.

**În pagina 4:
PROGRAMUL
DE TELEVIZIUNE**

Tiparul executat la Combinatul poligrafic
„Casa Științei”.
Macheta: Vlad Mușatescu

PREȚUL REVISTEI 2 LEI

SPORT

Anul acesta primăvara a întârziat să apară pe stadioane. În locul ei, ploii și rafale reci de vînt. Un decur de noiembrie... Foarte mulți suporteri au preferat să rămînă în papuci și să aștepte golurile stînd în fotolii, în fața micului ecran. Dar nu despre aceștia vrem să vorbim, ci despre eroii cuplajului de duminică, zecile de mii de spectatori care, nefăcînd nici o concesie vremii, au umplut cu tumultul lor amfiteatrul de beton, încurajîndu-și echipa preferată. Iată, cînd pasiunile clocotesc, poate să întârzie și primăvara!

50.000 de spectatori, încotoșmănați în paltoane și pelerine și acoperiți de o adevărată pădure de umbrele, au înfruntat eroic vîntul și ploaia la ultimul cuplaj interbucurește: (foto 1). Jucătorii care au evoluat în cele două partide au dat dovadă de o admirabilă voință de luptă, în condițiile grele ale terenului. Fotografiiile 2, 3 vi-l prezintă pe portarul echipei Dinamo, Datcu, luptîndu-se eroic cu înaintarea rapidistă și cu... noroiul!

La Sinaia, decur de iarnă... Dar, fie ploaie, fie zăpadă, pasionații fotbalului sînt datorie! Au doar de urmărit un meci în cadrul diviziei B: Carpați — Sinaia și Poiana — Cîmpina (2-1). Și pentru că, în pofida zăpezii abundente căzute chiar și în ziua meciului, stadionul e arhiplin, mulți dintre suporterii echipei locale au trebuit să se mulțumească cu un loc pe... gard (foto 4).

Meciul pentru titlul mondial de șah dintre Botvinnik și Petrosian se desfășoară în sub semnul incertitudinilor și suscită interesul tuturor iubitorilor de șah din întreaga lume. Iată-l pe cei doi jucători în plină luptă (foto 5).

Pe un teren neobișnuit de moale (după părerea specialiștilor, cel mai greu din istoria Crosului Balcanic), reprezentanța noastră Florica (Greccu) a reușit să ocupe primul loc în întrecerea feminină (senioare 2.000 m; timp: 5:19,6) (foto 6).